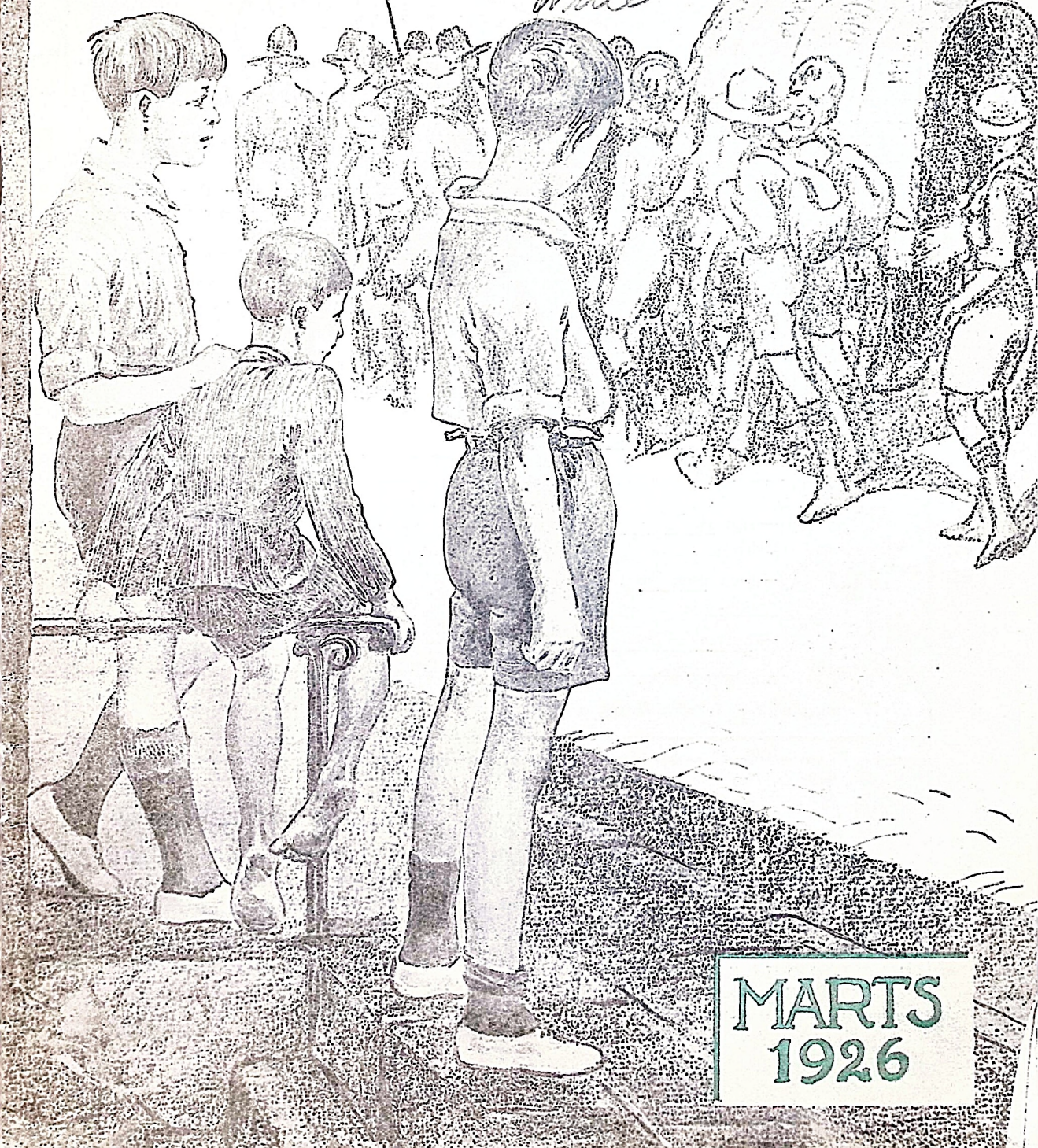
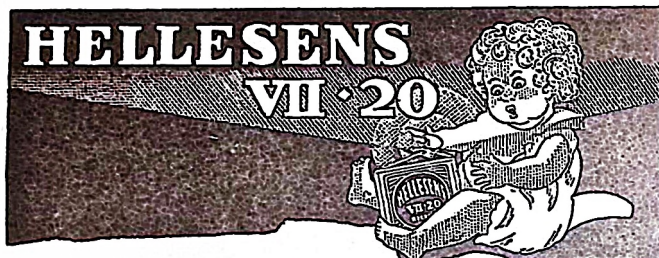

SPEJDERNES MAGASIN

MARTS
1926

VERDENS BEDSTE LOMMELAMPE-ELEMENT.

Abonnør paa

**Nordisk
Spejdersport**

KONDITOR

Henning Klenz — Torvegade 32 — Amager 4423
De bedste Kager, Chocolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

Se

Præmieopgaven

og løs den!

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

Wolthersgade 11 - Telefon Amager 1858

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck

De bedste og derfor de billigste.

Køb intet Telt uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8

Telefon: Byen 6762

KØBENHAVN K.

Selvtonende
Papir

„Tonafix“

giver gode Billeder selv af svage Film
(Ny Emulsion 1925)

CARL POULSEN & SØNNER
København—Valby

Husk til Tropsfesten

Programmer,

Billetter og Lykkesedler

trykkes billigst hos

Fr. Palm Greisen,

Silkegade 4. Tlf. 4619, Byen 7018

VERBEREDT

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

Redigeret af *Gunnar Jørgensen*, Nærum Kostskole, Nærum.

Korpskontor: Bornholmsgade 1, K. Palæ 2801.

Officielle Depoter: Spejderdepotet, Studiestræde 30, K. A/S Lejr- og Spejderhuset, Nørregade 15, K.

NUMMER 6

MARTS 1926

10. AARGANG

Ved Lejrbaalet.

Den Hvalp til Cheyne er den værste Plage her om Bord."

Det er en af de første Bemærkninger der falder i Rudyard Kiplings friske Bog „Havets Helte". Hvalpen er i Sandhed en lidet tiltalende Fremtoning. Overlegen, gammelklog, pralevorn, ret en Plage for hans arme Forældre, saadan er Millionærspennen, der nu er paa Vej til Europa for at faa lidt Politur. Saa bliver en stærk Cigar og en graablå Bølge hans Skæbne. Han gaar over Bord og ender paa „Her er vi", en Fiskekutter, der ligger ude paa Bankerne. Her lærer han det han manglede, for at blive et brugbart Menneske: Arbejdsglæde, Nøjsomhed og ved en enkelt Lejlighed en mandig Gudsfrøgt.

Der er faa Ting, jeg i større Grad kunde ønske hver Spejder og hver Trop end disse tre. De kan forvandle en Hvalp til en vordende Mand.

Vi er paa mangfoldige Omraader vokset i ydre Henseende i de senere Aar. Om vi blot kunde sammenligne vor Lejrudrustning med de første Spejderpionerers, vilde vi se Forskellen. Vi har haft Jamboree, der rejser sig Vandrehytter rundt i Landet, Aviserne har Billeder og Artikler om Spejderne. Men følges denne ydre Herlighed ikke af en Vækst indad, naar vi blot at blive det, som Spejdere stundom beskyldes for — vigtige. Vigtige, fordi man tror, man er

Pastor Lerche.

noget særligt, vigtige, fordi man har haft en Del rige Oplevelser frem for saa mange andre.

Her trænger vi til at opøve os i Nøjsomhed, Arbejdsglæde og Gudsfrøgt. Nøjsomhed, fordi uden den snyder man sig selv for saa mange Glæder. Hvad gaar den unge ikke glip af, der i sin Faders Automobil farer Landet igennem. Han oplever ikke de smaa fornøje-

lige Eventyr, naar Folk er venlige mod den ømfodede Vejfarende. Han faar ikke Tid til at fordybe sig i, hvad jeg vilde kalde Enkelthederne i Naturens Skønhed, Blomsternes Finhed, Insekternes Leg, Fuglenes Sang eller Dyrenes Spor.

Og Arbejdsglæde; vi kan slet ikke undvære den, om vor Indsats i Livet skal faa Betydning. Den finder vi kun, naar vi med al vor Vilje sætter ind i et Arbejde og fører det igennem. Det gælder vort Spejderarbejde, hvor det aldeles ikke er Føreren, der skal gøre det alt sammen, det skal komme frem der hjemme, i Skolen, paa Arbejdspladsen. Spejdernavn forpligter ogsaa til at finde Arbejdsglæden. Men ingen finder den og faar Evnen til at bevare den, som ikke tager det største af alle Arbejder op; Arbejdet med hvad der bor inde i os selv.

Men spørger man ind i sig selv for at finde hvad ens Følelser og Tanker rummer af godt eller ondt, af tjenstvilligt eller gnavent, af rent eller grisset, saa skal nok de fleste blive drevet frem til en sand og mandig og levende Gudsfrøgt. Vi føler uvilkaarligt, at til det Arbejde er det godt at have den stærkeste Gud til Forbundsfælle. Vi lærer med Paulus at sige: „Ja, Gudsfrøgt med Nøjsomhed er en stor Vinding."

Det giver den rette Arbejdslyst og Arbejdsmod.

Fritz Lerche.

To Venner.

FORTÆLLING AF EIGIL VEDELSBY
ILLUSTRERET AF ASGER RIBER

Da Kaj kom hjem fra Skolen Fredag Eftermiddag, saa hans Moder forbavset paa ham. Hun var vant til et Smil og et fortroligt Klap paa Skulderen samtidig med Spørgsmaalet om, hvad hun i Dag bød paa til Middag. Men alt dette, der hver Dag fik hende til at glæde sig over sin store Drengs Humør og Friskhed, udeblev ganske. Han sagde kort Goddag uden at se paa hende og gik derefter gennem Køkkenet og op ad Trappen til sit Værelse. Moderen rystede paa Hovedet, og da hun kort efter hørte et dumpt Smæld deroppe fra, forarsaget ved, at Kaj kylede sin Skolemappe hen i et Hjørne af Stuen, forstod hun, at der var noget galt.

Kaj lod sig falde ned i Sofaen og gav sig til at stirre op i Loftet. Og efterhaanden traadte alle Dagens Begivenheder frem for hans Øje. Hvad var dog Grunden til, at denne Dag havde været saa forhekset? Alt var gaaet ham imod, ihvertfald en af Timerne havde han været mildest talt uheldig, og en meget lille Karakter havde fundet Plads i den store Klasseprotokol. — Og saa Kjeld! Det var det allerværste! Han var raget uklar med sin bedste Ven! De var skiltes som Uvenner, havde val! Skoletidens Afslutning nikket koldt og formelt til

hinanden til Afsked — og det var alt-sammen Kajs Skyld! Han saa nu igen det hele tydeligt for sig. Det var i Dansk-timen. Læreren var endnu ikke kommet tilstede, og der havde staaet en hel Klynge Drengene oppe ved de første Borde i Klassen. Billedet af Kjeld traadte skarpt frem. Med stolt Mine læste han op af sin danske Stil, som netop i denne Time skulde afleveres, og alle Kammeraterne tilkendegav deres Beundring for den smukke og stilrene Maade, hvorpaa Kaj havde behandlet denne Opgave. De havde lagt den paa Kajs Bord efter Oplæsningen, og Kaj havde hentet Blækflasken; han skulde have nyt, rent Blæk i sit Blækhus. Og saa var det forfærdelige sket. Kaj havde naturligvis bedryet sin Uskyld, men intet havde hjulpet. Næsten med Taarer i Øjnene havde Kjeld taget sin Opgavebog. Den saa nærmest uhyggelig ud — var vaad af Blækket, der flød ud ad det væltede Blækhus. I store sortblaa Striber var det strømmet ud over Bordet, og Kjelds Stil var ødelagt. Kun hist og her skimtede man de smukke Bogstaver — næppe en hel Sætning havde undgaaet Ødelæggelsen. Og da Kjeld fortalte, at han ingen Kladder havde til sit Værk, og at det derfor ikke kunde genopbygges, voksede Harmen mod Kaj blandt Kammeraterne. Kjeld var ikke faret op, men i det Blik, han havde sendt Kaj, kunde denne se, at ogsaa Kjeld troede, at Stilen var ødelagt med Forsæt. — Kaj knyttede Hænderne. Dette, at hans bedste Ven kunde tiltro ham en saadan Lavhed, fik ham til at rase indvendig. — Hvorledes det var gaaret til, anede han ikke. Han havde vendt sig mod Kammeraterne, der lo af en Vittighed, og da han atter saa ned paa Bordet, skød en Strøm af Ild gennem hans Blod. Katastrofen viste sig for ham i sin fulde Udstrækning, og straks derpaa begyndte Spørgsmaalene og de bidske og haanlige, saarende og nedset-

tende Bemærkninger at regne ned over ham.

„Tror I da virkelig for Alvor, at jeg gjorde det med Vilje?“ havde han spurgt. Men ingen havde svaret ham, og de forskellige Ansigtssudtryk havde sagt ham alt. — Kaj havde i Frikvartererne derpaa været overladt til sig selv og sine mørke Tanker, og i de næste Timer havde han været saa aandsfraværende, at det altsaa havde indbragt ham den mindre fine Karakter. Sidste Time havde været Gymnastik, og han huskede især en af Øvelserne, hvor der efterhaanden havde udviklet sig en Væddestrud mellem Kjeld og ham. Det var Højdespring. Hele Klassen havde klaret 1,30 Meter, men allerede ved 1,35 gik flere fra, og ved 1,45 stod kun Kjeld og han selv tilbage. Han huskede Kjelds bistre Blik, da han sprang og klarede. Kaj, hvem alle vidste var en Streg bedre Springer end Kjeld, klarede ogsaa denne Højde uden Besvær. Derpaa havde Kjeld klaret 1,50, og tiltrods for Visheden om, at han ogsaa her vilde have kunnet være med, havde Kaj med et fint Smil til Kjeld trukket sig tilbage, idet han undskyldte sig med Ømhed i Læggene. Og Kjeld havde bukket køligt for sin jævnaldrende Modstander. —

Der blev kaldt paa Kaj; Madaen var paa Bordet. Han gik ned til Maaltidet, der blev indtaget i Tavshed. Moderen gjorde til Kajs store Tilfredshed intet Spørgsmaal om de Fataliteter, han havde været udsat for, og hvis Følger hans hele Skikkelse bar Præg af.

Kjeld gik samme Aften, gennem de tavs Alléer. Ogsaa han havde Hovedet opfyldt af Dagens Hændelser og sin Vens formentlige Træskhed. Kaj — hans bedste Ven, hans gode Følgesvend paa Ferieturene — den, som han sidst af alle vilde have tiltroet en saadan Handling, udelukkende dikteret af Misundelse, hav-

de svigtet ham paa det eftertrykkeligste. Og hvorfor? Kaj skrev selv udmærket Stil — nej, — Kjeld forstod det ikke. Hans forvirrede Tanker kunde ikke komme tilbunds i dette Tankekaos. Han tvivlede ikke et Øjeblik paa, at Kaj havde podelagt Opgaven med fuldt Overlæg. — Han mindedes en Aften i Foraaret Kaj og han selv havde siddet nede ved Stranden, og paa denne Strandtur var de kommet hinanden saa nær som aldrig før. Kajs Ord lød endnu i hans Ører: „Vi vil ikke blande Blod, Kjeld, — det hører Middelalderen til. Men til Tegn paa vort Venskab vil vi have to ganske ens Sten paa os altid. Saa længe disse Talismaner er i vor Besiddelse, saa længe er vi Venner!“ Kjeld var gaaet ind paa Tanken. Og de havde fundet to ganske ens, smaa runde Strandsten paa Bredden, og siden hin Aften havde de baaet disse Sten paa sig som det synlige Kendetegn paa deres Venskab. — Kjeld følte oprømt i Lommen. Stenen laa der endnu. Og følgende en pludselig Indskydelse trak han den lille haarde Genstand med et Ryk op af Lommen og kastede den hidsigt fra sig. I den stille frostklaare Aften hørte han den slaa mod Fliserne. Et Øjeblik fortrød han det. Men saa tænkte han paa sin podelagte Opgave, og mulige undskyldende Momenter for Kaj blev skudt i Baggrunden. Han vendte om og gik hjemad. Før havde det kun været Kaj, hans Vrede gjaldt, men den lille Stens sparpe Smæld, idet den slog mod Fliserne før, bibragte ham den Følelse, at han nu ogsaa havde Grund til at være vred paa sig selv.

I sort Humør naaede han sit Hjem.

Man var i Midten af Januar. I hele December og den første Halvdel af Aarets første Maaned havde det været ganske mildt Vejr med nogle Dages Tøsne, men nu begyndte Frosten at tage fat. Det frøs uafbrudt i over en Uge, og otte Dage efter Kajs „Tycho Brahesdag“ blev det af Gymnastiklæreren meddelt, at Skolens Konkurrencer i Skøjtesport skulde afholdes Lørdag Eftermiddag. Søren i Nærheden af Skolen var dækket af sikker Is, og her skulde Løbene afholdes. Hver Dag i den forløbne Uge var Udendørstermometrene blevet ivrigt studeret af Drengene, thi disse Løb var en af Aarets store Begivenheder. Alle Skolens Elever var Deltagere, og Drengene var delt i Klasser efter deres Færdighed. Kampen i Aar vilde — som ogsaa

alle de foregaaende Aar — staa mellem 4. Mellem og Realklassen, og der var stor Spænding. Der havde overhovedet ikke været Tid til at træne paa Grund af Kuldens pludselige Indtræden, og mange af Drengene havde slet ikke set deres Skøjter, endside haft dem paa, siden sidste Vinter. Realisterne, eller Royalisterne, som de blev kaldt, var Favoritter. Men alle var klar over, at deres nærmeste Konkurrenter, 4. Mellem, der i Modsætning til Royalisterne blev kaldt Republikanerne, ikke vilde give dem meget efter, og Resultatet af disse to Klassers Kappeløb var meget tvivlsomt. Konkurrencen omfattede ikke Kunstløb, men kun rene Hurtigløb over forskellige Distancer, bl. a. et stort Stafeløb, med hvilket Kampene som Regel indlededes.

Forholdet mellem Kaj og Kjeld var ikke blevet yderligere spændt, men det var heller ikke blevet bedre. De undgik saa vidt muligt hinanden, og Kaj, som vel var ulykkelig over det søndrede Venskab, vilde ikke gøre det første Skridt til at bringe alt i Orden igen, dertil havde Kjeld behandlet ham for saarende. Men han ventede blot paa en Lejlighed

til at jævne Stridighederne ud, og hvis Kjeld blot ikke havde givet sin Foragt for ham saa tydeligt til Kende og blot vilde have sagt et forsonende Ord, vilde Kaj med Glæde gribe Vennens Haand og give ham en Undskyldning for sin Klodsethed. Men Kjeld sagde intet. Og da Drengene om Lørdagen to Timer tidligere end sædvanlig gik fra Skolen for at mødes paa Isen Kl. 2, var der fremdeles Ligegyldighed i Afskædsnikket.

Kjeld var udsat til at være 4. Melles Repræsentant i det vigtigste Løb, 500-Meter-Distancen, og Kaj skulde tage sig af 200-Meteren. De var begge fortrinlige Løbere, og det afhang af dem, hvorledes det idag skulde gaa 4. Mellem paa Isen. — Da Kjeld kom hjem, gik han hen til det lille Skab, hvor hans Sportsrekvisitter opbevarede. Her laa ogsaa hans Skøjter, og han greb i Lommen for

at tage Skabsnøglen frem. Han blev bleg og begyndte at rode alle sine Lommer igennem, men — Nøglen var der ikke! Han betragtede rasende den fine Egetræsdrør, bag hvilken hans nye Lagergren-Skjøjter fra sidste Aar laa. — Det var fortrivende — den eneste Nøgle til Skabet foruden hans egen gik Faderen med, og han var paa Kontoret i den anden Ende af Byen og kom først hjem til Aften. — Hvad var der at gøre? Sprænge Døren? Hvad mon saa hans Fader vilde sige? Laane et Par Skøjter med tilhørende Støvler? Hvem havde et Par, der passede ham? Hvem kunde hjælpe ham? Det slog ned i ham — Kaj! Men hvorledes skulde det gaa til? Kaj — hans Fjende — laane Skøjter af ham, der havde opført sig saa lavt overfor ham — umuligt! Og desuden skulde Kaj jo selv bruge sine Skøjter. Men hvad saa? Harmdirrende masede han op og ned ad Gulvet, smed sig paa Divanen, fo'r op igen, saa paa Uret — aa, saa vandt Royalisterne, de hovmodige Bæster — lange Ejner fra Realen, den eneste, der kunde true Kjeld, vilde vinde 500-Meteren!

Uret viste et Kvarter over et, da Kjeld gik hjemmefra. Med Hænderne dybt begravet i Lommerne gik han ad Spen til. Der var allerede samlet en Del af Drengene.

„Hvor er Skøjterne?“ — „Vil Du ikke være med?“ — „Hvad skal det betyde?“ o. s. v. Ild det mod ham, da han kom hen til dem. Kjeld fortalte, og Drengenes Humør sank. Der var ingen, der kunde hjælpe ham, ingen havde Skøjter, som Kjeld kunde passe. Og han maatte altsaa give Afkald paa at løbe med i Dag. Han satte sig paa en Fortøjningspæl ved Bredden og begravede Hovedet i Hænderne. Hvor havde han dog gjort af Nøglen? Han havde altid haft den liggende i Lommen ved Siden af sin lille Stentalisman. — Stenen — Kajs Sten! Venskabspantet! Aa — nu huskede han det hele. Samtidig med, at han den tussede Aften rev Stenen op af Lommen, var Nøglen til Skabet naturligvis fulgt med. I Tankerne skældte han sig selv ud for det værste, han kendte. Og ganske tydeligt hørte han paany den lille Stens skarpe Smæld mod Fliserne, da den fra hans Haand trillede gennem Alléen.

Kaj var kommet. Men ikke ad samme Vej som Kjeld og de andre. Han stod bag en Busk ved Bredden i Nærheden

af Kjeld og betragtede dennes sammen-sunkne Skikkelse. Og i et Glimt viste det hele sig for ham. Hans lyse Hoved opfattede straks Situationen, og i det samme begyndte Kampen i ham. Han vidste, at Kjeld og han passede Støvler og Skøjter sammen, og hvis han nu gav Kjeld — —? Nej! Kaj var omtrent sikker paa at vinde det, han deltog i, og denne Ære skulde ikke tages fra ham. Men Kjeld? Kaj følte Benene bæve under sig,

Hvor bliver I af, Spejdere?

*Har I glemt Københavnerdrenge-
Teltlejr? Eller vil I ikke være med?*

*Vi har i Maanedens Løb ikke mod-
taget et eneste Bidrag!!*

*Kun eet Lyspunkt i Februar-Da-
genes Mørke.*

*Holte Trop har lovet at invitere en
Flok Dreng ud i Lejr. Tak!*

*— Alle I andre Spejdere ud over
Landet — se paa dette Nummers Om-
slag — og tænk over det!*

?

og saa tog han en stor Beslutning. Kjelds Venskab betød mere for ham end nogle Drenges Hurraraab og Haandtryk fra nogle Lærere. — Ganske sagte listede han sig tilbage, og da han kom hen til Klyngen, der stod lidt borte, lagde de alle Mærke til, at han haltede, men ingen spurgte ham om Grunden. Der gik en Hvysken rundt i Kredsen. Var han faldet — kunde han ikke løbe? En Dreng skilte sig ud fra Flokken og nærmede sig Kaj.

„Er du faldet?“

Kaj fortalte da, at han var faldet paa Vejen derhen, at han havde slaaet sit ene Ben og umuligt kunde løbe. Han tog sig stønnende til Benet, som han aabenbart havde Smerter i. Hans blanke Skøjter laa paa Isen ved Siden af ham.

„Hør nu her,“ tog Drengen Ordet. „Jeg ved ikke, om Du har hørt, at Kjeld er kommet til at lukke sine Skøjter inde og ikke kan faa dem, saa han kan komme til at løbe med i Dag. Kunde Du ikke glemme den kedelige Historie med Stilen —“

„Spørg Kjeld om det,“ afbrød Kaj.

„Husk, at det betyder en Del for Klas- sen, at Kjeld kommer til at løbe i Dag. Vil Du laane ham dine Skøjter, som Du jo alligevel ikke skal bruge?“

Kaj havde hørt halvt smilende paa ham. Han behøvede altsaa ikke engang selv at tilbyde Kjeld at laane Skøjterne, hvad han ikke vilde have brudt sig om. Og da Spørgsmaalet kom, nikkede han blot.

Saa gik han haltende lidt væk. Fra det Sted, hvor han stod, kunde han se, at Meddelelsen blev overbragt Kjeld. Han troede aabenbart ikke paa den. Saa sendte han Kaj et langt Blik og gik hen til ham.

„Er det rigtigt?“

Kaj nikkede blot.

„Giv mig din Haand!“

Med et Smil, der omtrent kunde knap- pes i Nakken, greb Kaj Kjelds frem- strakte Haand.

Lærerne, der lidt senere kom til, fik at vide, hvorfor Kaj ikke kunde være med. Ogsaa de havde hørt om Uvenskab mellem de før saa gode Venner, og der var maaske flere end een blandt dem, der regnede ud, hvorledes det hang sammen med Kajs daarlige Ben.

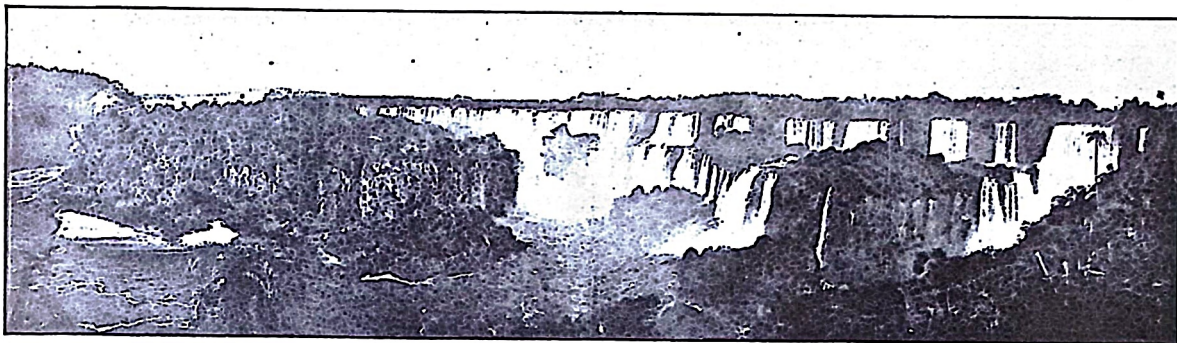
Løbene begyndte. Republikanerne med Kjeld i Spidsen klarede sig over For- ventning mod Royalisterne, og det endte med en kneben Sejr for 4. Mellem.

Efter Løbene blev der uddelt smaa Spilplader til Sejrherrene. Og da det hele var forbi, saa man, at Kjeld tog Kaj under Armen. Som uadskillige Venner fulgtes de ad til Kajs Hjem. Her bad Kjeld om en Fil, og efter kort Tids Arbejde overrakte han den ene Halvdel af en smuk lille Spilplade til Kaj.

„Dette er vore nye Talismaner,“ sagde han. „Og jeg lover dig, at jeg aldrig nogensinde skal skille mig af med den!“

— — —
Allerede næste Dag var Kajs Ben rask. Lærerne spurgte, hvilken Mirakeldoktor han havde besøgt, men Kaj svarede kun med Smil og Latter.

Og de to Venner var nu knyttet fa- stere til hinanden end nogensinde før.

HVOR VANDFALDENE BRUSER

Posadas er en lille By oppe i det nordligste Argentina, beliggende i Territoriet Misiones. Vi kommer dertil en Morgen tidlig med Toget fra Buenos Aires, det har taget hele 2 Dage at komme dertil; jeg tror ikke der findes værre Rystetog i hele Verden; det er just ingen Ros for Englænderne, der har lavet Banen.

Efter et kort Hvil paa Palace Hotel tager vi med den ventende Bil ned til Havnen, hvor Damperen „Guyaba“ allerede ligger med Dampen oppe. Vi er et helt internationalt Selskab om Bord, Amerikanere, Englændere, Franskmand, Italiener, Spaniere, Tyskere, samt Landets egne Børn, ja for ikke at glemme gamle Danmarks Repræsentanter.

Vi krydser Floden, og Skibet standser ved Incarnacion i Paraguay, der har vi hele 4 Timers Ophold. De paraguayiske Toldembedsmænd tager det ikke saa nøje med Tiden, om der gaar en Time eller en hel Dag med at ordne Skibets Papirer; hvad der ikke bliver gjort i Dag, det bliver gjort i Morgen. Vi faar Tilfaldelse til at gaa fra Borde, og straks vi kommer i Land, bliver vi omringet af en Skare Kvinder, der faldbyder os alting, lige fra Cigarer over Aber til de fineste Kniplinger.

Endelig bliver Skibets Papirer færdige og vi forlader Incarnacion. Det er allerede Solnedgang. Taagen begynder, langsomt at komme, først som en uskyldig lille Sky, som danner sig til en lang Tunge for saa tilsidst at sænke sig ned over os. Det er umuligt at sejle videre, vi maa blive liggende for Anker lige til næste Dags Morgen.

En ung Landsmand — Reynold Ogilvie — der har opholdt sig flere Aar i Argentina, sender „Spejdernes Magasin“ nedenstaaende interessante Artikel

Vi kommer forbi flere Havne, men det er jo ikke saadanne Havne, vi kender hjemmefra, nej kun en lille Rydning i selve Skoven med et Par Jord- og Palmehytter. Skibet bliver liggende midt ude i Floden, men der bliver sendt en Baand i Land med Post og Passagerer.

Nu har vi Skov paa begge Sider af os, baade paa Paraguaysiden og Argentinas, tæt er den, uigennemtrængelig for den der ingen Machette har. Der lyder et Skud, Folk løber hen til Forstavnen for at se hvad der er paa Færde; det er en Hind, som forsøger at svømme over Floden, den har været forfulgt af et eller andet Rovdyr og har nu grebet til den sidste Udvej, Floden, men ogsaa der har Skæbnen indhentet den. Der bliver skudt paa den, den bliver ramt, en Baad sendes ud for at fange den — og vi faar den serveret om Middagen. Hist og her ser man en Alligator, der doven ligger og daser paa Bredden; det bliver brugt som Sport om Bord at skyde til Maals efter dem. Halen kan spises, den smager akkurat som Flæsketeg.

Igen er der Sammenstimlen henne i Forstavnen, en Kano roet af Kvinder kommer forbi. Hvad er det, de har bundet bagefter Kanoen? — Det er et Lig, opsvulmet efter et langt Ophold i Vandet, der staar en Grib paa Hovedet af det, den hugger og flenser i Kjødet, det

rører ikke Kvinderne, de lader den i Fred med sit Festmaal. Menneskeliv gælder ikke ret meget heroppe i Norden.

Vi faar senere hen at vide, at det er Liget af en ung Tysker, der skulde op som Kok til en af Havnene i Brasilien, han er blevet myrdet om Bord paa den Motorbaad, der skulde bringe ham og nogle Skovarbejdere op til Havnen og er saa blevet smidt over Bord. Hin unge Mand havde ikke drømt om det, da han stod paa den store Udvandrerbaad, der skulde føre ham ud til sine Drømmes Maal, Sydamerika. Maaske sidder der en Mor tilbage og venter forgæves Brev fra sin store Dreng.

En Nat til ligger vi stille og først den næste Dags Aften er vi ved vor Rejses Maal, Puerto Aguirre. Autoerne holder parat for at bringe os den 20 km lange Vej op til Vandfaldene. Tropenatten har allerede sænket sig over os, mens vi kører igennem Skoven. Hvad er dog det, vi ser foran os? 2 lysende Kors. Er her Spøgeri eller tager vi Fejl? Ingen af Delene. Det er Korsene over 2 Grave; det har været lummert hele Dagen, Fosforet, der findes i Ligene har trængt sig op i Trækorsene og faar dem nu til at lyse. Det er ikke saa underligt, at de indfødte er bange for at gaa forbi Gravene om Aftenen, de tror, det er de døde, der gaar igen.

Pludselig svinger vi ud paa en aaben Plads, og foran ligger Hotellet, pragtfuldt oplyst med hundrede af elektriske Lamper. Det er som et Eventyr at komme fra den mørke Skov og saa pludselig at staa foran et straalende oplyst Hotel; et Paradis inde i Urskoven.

Vi danske kan være stolte over det, thi det er en dansk Mands Værk. Ingeniør Oluf Hansen har bygget Hotellet og alt er lavet af Urskoven selv. Kamp har her været. Kamp med at faa bragt Materialer hertil. Kamp mod Feberen, den frygtede chu-chu, en Slags Malaria. Kamp mod Strejker; en haard Haand har der skullet være til for at dirigere de halv-vilde Arbejdere, for hvem der ingen Moral eksisterer; og endelig for 3 Aar siden blev Hotellet færdigt. Det besøges nu af Folk fra alle Verdensdele.

Iguazufloden, som danner Vandfaldene, udspringer i Brasilien 30 km fra Havet, den løber ud i Alte Parana Floden, som saa senere løber sammen med Parana ud i La Plata Deltaet, hele Strækningen er 3000 km lang.

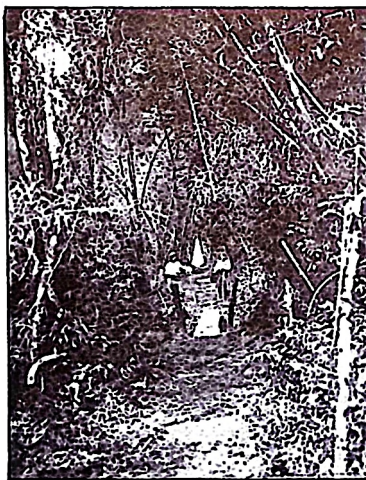
Iguaza er et indiansk Ord, det betyder paa Guarany, Sproget som Indianerne taler heroppe — Vand — det store Vand, I eller Y er Vand, og guazu er det store, det stammer fra den Gang da Indianerne var Eneherskere der.

Før Floden naar Vandfaldene har den en Bredde af 2 km, ved selve Vandfaldene naar den en Udstrækning paa 4 km, den danner utallige store og smaa Vandfald, som bliver til et, naar der er Stigning i Floden.

Der er en Susen og Brusen Dag og Nat. Over det største af Vandfaldene staar der altid en Damp af Taage, og naar Solen skinner, spiller Regnbuens Farver i den, intet Under, at de indfødte har givet det Navnet Gargante de Diallo — Djævelens Strube. Om Natten tegner Vandmasserne sig hvidt som et Spøgelse mod den mørke Himmel. Gargante de Diablo er Grænsen mellem Argentina og Brasilien. Man undrer sig maaske over, at saa store Vandmasser ikke bliver anvendt til Elektricitet, men naar man ved, at det er en Grænse og at Argentina og Brasilien just ikke er de bedste Venner, saa forstaar man det maaske bedre.

Vi kommer til Djævelgabet med en lille Baad, en rigtig gammel Indianerbaad, udhulet af en hel Stamme. Vi maa først over et Par Smaager, bevokset med Junglens indfiltrende Planter. En Sværm Papegøjer, store og smaa, flyver skrigende op fra den Palme, hvor de har slaaet sig ned for i Ro og Mag at nyde dens gule Frugter. De er bange for at vi skal tage dem fra dem, thi de smager ogsaa godt i vore Munde. En-

delig staar vi paa den Ø eller rettere sagt paa den store Klippe, som rager op mellem Faldene. Vi vover os hen til Kanten, men trækker os hurtigt tilbage, det er som Vandet drager sig hen til een, og bagefter prøver at trække een med sig i Dybet. Der er 60 Meter ned til Bunden. Man har stor Lyst til at sætte sig paa Vandet og rutsche ned, det minder om en stor Lavine. Overfor os har vi de brasilianske Vandfald, alle uden Navn, undtagen det største, Floriana

En Bambusallé.

hedder det, Skade at vi ikke kan komme over paa den anden Side. Derfra ser vi de argentinske Fald bedst, ja, mange som vi ellers slet ikke kan se, deriblandt Los tres mosqueteros. De 3 Moskeer, det er et Fald i 2 Afdelinger, først samlet som i Romanens første Del og siden løber de i 3 smaa Fald. Brasilianerne har ogsaa bygget et Hotel, det skulde være et nyt Monte Carlo; endnu er det ikke blevet til noget, det staar ufuldendt, Ejeren har ikke haft Penge til at bygge det færdigt. Og nu er der ikke Tale om det, de revolutionære har det i deres Hænder og vogter derfor Grænsen, saa ingen kan komme over.

Vi tilbage til Landingsstedet, derfra videre med Auto gennem Junglen til Hotellet, henad Veje, som Skovarbejderne lige har hugget, det er just ikke gode Veje for vor Auto. Vi ser en Del af Arbejderne, sortlippede, lave Folk med tyndt langt Skæg, smukke er de

ikke, Efterkommerne af de Indianere, som kæmpede mod Pizarro og hans Folk, da de prøvede at trænge igennem Landet, lokket af Rygtet om alt det Guld, de vilde finde i det nye Land. De er ikke til at misunde, Skovarbejderne, Arbejdsdagen lang og Hvilen kort og dog er de lykkelige, de Folk, de kender ikke til Kulturens og Modens raffinerede Smag. Et Par Laser af Bukser og saa er de paaklædte. Et Par Stolper slaaet ned i Jorden, et Par Brædder lagt over, og de har Seng, som de ikke vil bytte med een af vore. Aabne Hytter med Palmetag er deres Boliger, et Ildsted i Jorden er deres Komfur. Vi Spejdere kunde lære meget af dem. Arbejdet er haardt, op før Sol; forinden Arbejdet begynder, har de faaet deres Mate og Galieller, smaa haarde Brød, det arbejder de paa til Middag; Middagen bestaar af Suppe lavet af Vand, Salt og Xarque (tørret, saltet Kød), dertil Ris eller Bønner og Galietter; det samme om Aftenen, Dag ud og Dag ind den samme ensformige Spisesedel, den faar kun Afveksling naar der bliver fanget et Dyr, enten Raa eller Vildsvin eller et af de mange andre Dyr, som Junglen vrirmler af og som vi knapt kender og som alle bliver kaldt ved Indianernavne. Naar Solen forlængst er gaaet ned, saa er Arbejdsdagen forbi, Baalet tændes og Maaten med Bombillaen gaar rundt. Jeg kommer uvilkkaarlig til at tænke paa, hvad Johannes V. Jensen skriver om de første Mennesker, som om Natten samledes om Baalet, naar man ser disse halvnøgne Fyre.

Vi er atter hjemme paa Hotellet. Middagen er endt, Piben er kommet frem, og jeg tager mig en lille Tur paa nærmeste picade. Rundt omkring mig er der stille, Stjernerne er fremme, man synes saa uendelig lille. De lysende Insekter svirrer omkring en. Nu og da høres et Fugleskrik, en eller anden Rovfugl er paa Jagt. Langt borte hører man Jaguarens Knurren, den har Stævneoppe. En Vampyr farer lige imod mig for i sidste Øjeblik at svinge uden om. Pludselig fyldes Luften med Barneskrik, hvad er der paa Færde, har Pumaen igen været paa Spil ved de indfødtes Ranchos eller er Barnet selv fareet vild. Ingen af Delene, Skrigene og Klynkene stammer fra en lille graa Fugl. Perdido en el monte hedder den, fareet vild i Skoven paa Dansk. Det er den, der er be-

Paa Vej til Djævnfaldet.

gyndt paa sin Serenade.

Der er trukket store sorte Skyer op; jeg skynder mig at naa hjem inden Stormen bryder løs. Alt er stille, man kan næsten høre en Knappenaal falde til Jorden, alt, selv den lille perdido en el monte tier, saa falder der en Draabe, saa en til, en fjern Buldren høres i det fjerne, det lyner ude i Horisonten. Saa standser det pludselig og efter et Øjeblik staaer Jord og Himmel i et. Vi er midt inde i et Troperegnvejr. Det regner ikke, det er for et mildt Udtryk, det vælter med Vand ned, det er som Djævlens har revet sig løs fra Vandfaldene og nu lader sin Vrede gaa ud over os. Det tordner og lyner. Lyn i Øst, Lyn i Vest, ja i hvert Verdenshjørne. Natten bliver klar som selve Dagen, kun et lille Øjeblik, saa lyder der en Torden, man skulde tro at alle Jordens onde Aander havde sluppet sig løs for at følge deres Herre, Djævlens. Det slog ned i et stort Træ lige ved Hotellet, i en af de gamle aarhundredaarige Kæmper, i Gaar en Kæmpe, i Dag et Vrag. Det stilner, Tordenen og Lynene hører op. Skyerne trækker sig bort, Stjernerne viser sig. Klokkepoerne begynder paa deres Sang. Jeg gaar til Ro. Midt om Natten bliver jeg vækket af en Fløjten, dæmpede Toner, det gentager sig hvert

tredie Minut, jeg staaer op og gaar ud for at se, hvad det er, og beder ham tie stille; der er intet at se.

Inde fra Junglens Tykning høres stadig denne ensformige Fløjten. Den næste Morgen forhører jeg mig hos de indfødte, hvad det er for en Fløjten, man har hørt. De fortæller det er yaci-yateré, der fløjter paa sin Mage. Vi gaar en Tur ned til selve Foden af Vandfaldene,

Floden som samler sig igen af alle Faldene har en rivende Strøm, den styrter af Sted, farer mod den ene Bred og bliver slaaet tilbage for i næste Øjeblik at støde paa den anden Bred. Ve den der vover sig ud i Floden, han bliver slaaet sønder og sammen. De berygtede Strømhvirvler findes overalt i Floden. Man kan være en saa dygtig Svømmer, men kommer man først ud i en Strømhvirvel, saa er man uheldig fortabt. Saadan gik det en Landsmand af os, Hvirvlen tog ham med ned. En Uge efter fandt man hans Lig eller rettere Skelet, 100 km længere nede. Rovfugle og -fisk havde holdt Festmaaltid paa ham.

Længere nede ad Floden, hvor der er mere stille, findes der dejlige store Sandbanker, men man skal ikke vove sig ud paa dem, man synker uvilkaarlig ned, først med den ene Fod, saa med den anden, man forsøger at hæve sig op med Hænderne, det hjælper ikke. Sandet er pludselig blevet til Dynd og man forsvinder. Naar man er ene, er man fortabt, er man flere kan et Lassokast hjælpe.

Allerede næste Morgen gaar Dampren tilbage til Posadas og vi skal ned, hvor gerne vi vilde have blevet deroppe. Men Fløjten kalder.

En lille Flodarm.

VORE TYSKE SPEJDERKAMMERATER

Blandt de mange fremmede Spejderførere, som besøgte os under Jamboreen, vil flere af jer sikkert huske *Hans Gueffroy* — en af Førerne for de raske tyske Dreng, som var med heroppe.

Vi har bedt Hans Gueffroy fortælle „Spejdernes Magasin“ lidt om Spejderbevægelsen i Tyskland. Her har I hans Svar:

Hvis jeg skulde berette den tyske Spejderbevægelses Historie, maatte jeg begynde før Krigen — og saa kunde jeg skrive en Mængde lange Artikler. Jeg skal prøve paa at fatte mig i Korthed — give en lille Oversigt over de forskellige tyske Spejderforbund.

Den tyske Ungdom er spaltet i to store Lejre: *Den politiske Ungdom*, som tilhører Partierne, og *Ungdomsbevægelsen*.

Den politiske Ungdom interesserer os ikke i denne Sammenhæng — kun Ungdomsbevægelsen. Ogsaa inden for den findes forskellige Lejre. De to største er: *Wanderfögelbünde* og *Pfadfinderbünde*. Forskellen er — kort udtrykt — følgende: *Vandrefuglene* hviler næsten udelukkende paa et „romantisk“ Grundlag. De drager gennem Landet, synger og spiller — og glemmer ofte Tilknytningen til det virkelige Liv. De bærer ingen Uniform og vægrer sig ved at have fælles Dragt.

Hvad vil da „die Pfadfinder“? Det samme som Spejderne hele Verden over.

Hans Gueffroy.

Ogsaa de har deres Lov og lever deres Liv derefter — de staar midt i det virkelige Liv og søger at være rede til at hjælpe. Der findes tre forskellige Forbund: *Der deutsche Pfadfinderbund* (grønne Skjorter), *Der Bund deutscher Neupfadfinder* (brune) og *Bund deutscher Ringpfadfinder* (Khaki).

Der Bund deutscher Neupfadfinder er det mindste (tæller ca. 2000 Dreng). Der deutsche Pfadfinderbund er det

største (ca. 8000 Medlemmer). De var ikke med i Jamboreen.

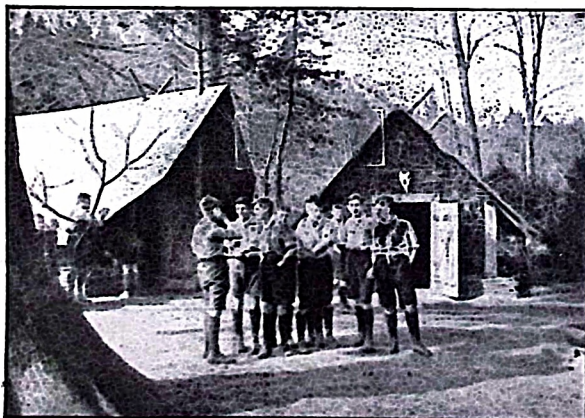
Jeg selv tilhører „Bund deutscher Ringpfadfinder“. Vi var med i Jamboreen med 200 Dreng. Det blev en Oplevelse for os, som fik gennemgribende Betydning.

Ved Krigen og i Aarene derefter gik det tilbage for os. Verdenskrigen gled ikke sporløst hen over vort Land og vor Ungdom — men den sunde Ungdom finder altid Vej mod Solen. Har ikke ogsaa engelske og franske Dreng lidt i de Aar? Sikker!

Da begyndte langsomt Fornyselsen. For „Ringpfadfinderne“ var Jamboreen Vendepunktet. I de herlige Augustdage paa „Jamboree-Sletten“ lærte vi, hvad sandt Spejderliv er. Og vi vendte tilbage til vort Fædreland med det faste og stærke Forsæt at sætte det, vi havde lært, om i Praksis.

Det gaar dog ikke altid saa nemt, som man tror. Det koster Kamp at sejre. Vi begyndte en for vort Fædreland ganske ny Arbejds metode — allerede nu kan vi se Resultater — men der findes endnu mange, som ikke vil være med. „Tyske Dreng kan ikke arbejde efter engelsk Mønster“, siger de, mens vi hævder, at det, som paa en vidunderlig Maade er lykkedes overalt i Verden, kan ogsaa gro i Tyskland.

Vi begyndte vort Arbejde efter Verdensspejderchefens Forbillede og opdagede, at det slog an ogsaa hos os. Vi

Vore Blokhuse paa Øen i den blå Flod.

er ikke blevet Englændere — selv om vore Dreng bærer Spejderdragten — lige saa lidt som en dansk Spejderdreng er Engländer! Nej — den virkelige Spejder holder af sit Fædreland og følger sig uløseligt knyttet dertil, men samtidig er han et Led i den store Spejderkæde, der spænder rundt om Verden.

Vi begyndte altsaa. Uniformen vakte Opsigt — men nu taler man med Agtelse om os. Vi er endnu ikke mange — men det kommer! Endnu findes der Mængder af tyske Dreng, som løber og leger paa Gaden og spiller Fodbold tidlig og silde — eller strejfer om — disse vil i Løbet af nogle Aar slutte sig til os. — Hvad man tidligere har haanet, vil man engang prise. Hvad man end mener om os Tyskere — een stor god Egenskab har vi: Hvad vi engang har sat os for — det fører vi igennem!

Med lyst Syn ser vi Fremtiden i Møde. Ved næste Jamboree vil vi sikkert være med som alle andre Spejdere. Da vil vi forhaabentlig for længst være internationalt anerkendte.

„Das Gestern ist vergangen, und wir haben lern en müssen; Das Heute regiert, und für das Morgen arbeiten wir!“

Danske og tyske Spejdere foran Völker-schlachtdenkmal. Sommeren 1925.

Her i Leipzig er vi ca. 120 Spejdere — men vi har Venner i Berlin, Dresden og det øvrige Sachsen, som arbejder efter samme Principper som vi.

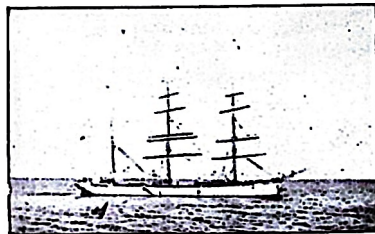
Of herfor kan vi i første Række takke de danske Spejdere, thi baade jeg selv og mangen anden Fører lærte i Danmark, hvad Spejderliv er.

— „Spejdernes Magasin“ bragte for nylig en Del Billeder af tyske Spejderhytter. Mange af disse findes ikke mere, men straks efter Krigen begyndte vi „Pfadfinder“ igen at søge os Hytter rundt om i Landet.

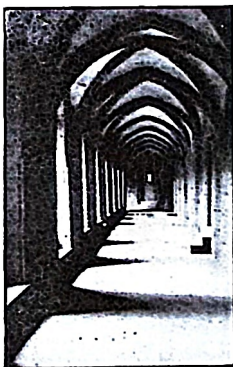
Min Trop ejer et „Stadtheim“, som flere danske Spejdere har besøgt. Desuden har vi et Blokhüs — midt i de herligste Skove — 5 Mil fra Leipzig — og da denne Hytte blev os for lille, fandt vi — to Mil fra Byen — en stor gammel Vindmølle. Ved Tropsraadets Hjælp købte vi den — tillige med en Eng — og nu bygger vi den om. Et herligt Liv lever vi dér — ikke mindst om Vinteren! — — —

Hans Gueffroy ender sit lange Brev med „frohe Grüsse“ til alle danske Kammerater! Vi hilser ham igen — og takker ham for al hans Kærlighed til Danmark og de danske Spejdere.

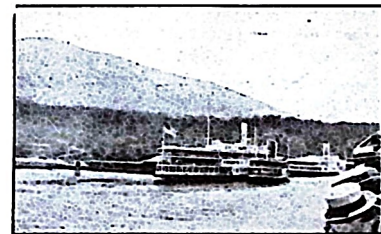
I. ALLE DE RIGER —

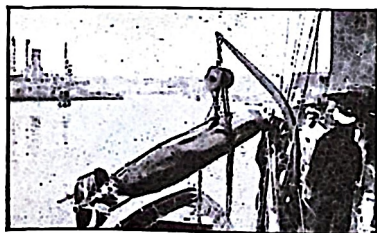
Finsk Bark.

Klosteret i Helsingør.

Floddamper. U. S. A.

En Torpedo tages om Bord.

Spillebanken i Monte Carlo.

Kølden i Grevernes Slot. Gent.

Uvejret ovre?

Af Niels Aage Svane.

Illustreret af E. Lilliestrand.

Willy og Ib havde paa Skolen en Tjans, som det hedder. Af selvste Inspektøren var de blevet befuldmægtiget til hver Dag at vande alle de Blomster, der fandtes rundt om i Skolens Klasseværelser.

Og Planterne blev vist passet godt, i alle Tilfælde gik der ikke et Frikvarter uden man saa de to Ungersvende fra 4. Mellem vandre rundt med hver sin Ølflaske. Vandkande havde Skolen endnu ikke haft Raad til at anskaffe sig.

Det var et Hverv, som alle Kammeraterne misundte dem. — Hvorfor? — Var det saa morsomt ogsaa at skulle arbejde for Skolen i Frikvartererne? — Ja, saadan var i alle Tilfælde den almindelige Opfattelse. Betragter man imidlertid Sagen til Bunds finder man maaske ogsaa nogle smaa Fordele.

De kunde begge være oppe i hvert Frikvarter, hvis de havde Lyst, hvilket meget afhang af Vejret. Fordel? Jo, det maa man vist kalde det. Og de kunde faa Lejlighed til at kikke lidt over paa Lektien lige før Timen, hvilket var strengt forbudt nede paa Legepladsen. Og nogle sagde endda, at de to Drenges slet ikke læste hjemme paa flere af Fagene. Men det maatte være umuligt. Både Willy og Ib var meget samvittighedsfulde — det mente de i hvert Fald selv.

Ja, naar man saadan ser efter, var der maaske en hel Del Fordele.

I Øjeblikket var de begge i Embeds Medfør inde paa det store Geografikale. Heldigvis laa dette i Skolens Gavl, og kun sjældent faldt Viceinspektørens Inspektionsrunde i denne Del af Bygningen. Men hvorfor heldigvis? Kunde det da gøre noget, at de blev set? — Måske, ja!

Willy laa behagelig henslængt paa en

af Bænkene og indtog med synligt Velbehag sin Frokost, mens Ib ustandseligt travede op og ned ad Gulvet.

Blomsterne var allerede vandet tre Gange her i Dag, saa for en Sikkerheds Skyld havde de ordnet et System med Døren, at de kunde blive advaret for eventuelle muligvis ukærkomne Gæster allerede i god Tid. Flaskerne stod parat fyldt med Vand.

— Du er saa oprømt i Dag, kommer det søvnigt fra Willy.

Intet Svar.

— Hør, Ib, var nu lidt interessant. Jeg keder mig. Vi skal jo have Religion i næste. Hvad i Alverden skal vi bestille. Ja, du behøver ikke at være vittig med at vi skal tie stille.

„Her skal I se ...“

Der er et Øjebliks Pause. Willy gumler videre. Laksemad! Uhm! Det er hans Livret. — Ib vandrer stadig op og ned ad Gulvet.

— Skal du ikke spise i Dag? Det er igen Willy. — Sig mig, lever du endnu; eller er det dit Genfærd, der under et Anfald af Dilerium pludselig vil sætte Rekord i Udholdningsgang. Du selv har dog aldrig været noget Sportsmenneske! Kan du ikke høre? Willy rejser sig halvt op og ser over mod Vennen. — Er du døv? Stum? Gal? Eller hvad Pokker er der i Vejen. Saa svar dog Mand, eller jeg slaar Hovedet ned i Maven paa dig.

— Jeg er gal!

— Ja, jeg tænkte det nok, lige til „Sankt Hans“, maaske?

— Jeg har lært for meget.

— Har du lært for meget — og venter nu et større Nervesammenbrud, næ, stop nu.

— Ja, og saa har jeg regnet for meget, d. v. s., jeg har faaet Obligationsopgaven til at blive nogle Tusind Kroner for meget.

— Naa, og mere.

— Ja, saa er de to andre Hjemmeopgaver ogsaa forkerte.

— A, ha, da ligger der Hund begravet. Men benyt saa hellere Tiden til at skrive af efter mig.

... Drengene blev pludselig afbrudt. Matematiklæreren Hansen og Skolens Viceinspektør i en og samme Person stod i Døren.

— Naa, her sidder I og drøfter matematiske Opgaver, om at skrive af, hm. Men hvad skal I egentlig her?

— Vande.

— Vande? Igen! Det gjorde I jo ogsaa forrige Frikvarter.

— Det er ogsaa stærk Tørke, smilte Willy.

Læreren overhørte den lille Bemærkning, gik i Stedet hen og fulgte paa Jorden i Blomsterkassen. — Hm, trænger de egentlig til mere Vand i Dag. Det forekommer mig, at de har mere end rigeligt. Skal vi ikke undersøge denne Sag noget nærmere. Kom saa ned med jer nu.

— Ja, men vi skal vande, hele Pige-siden har ikke faaet en Draabe.

— Men den hører heller ikke under jer. Naa, ned med jer.

Der var ikke andet at gøre, de to Venner maatte begive sig ned i den stærke Blæst.

— Hvad mon han gør.

— Ja, jeg ved ikke, men det var Spørens, at Dørsystemet ikke virkede.

— Og saa hørte han, at jeg vilde skrive af.

— Ja, der er jo al Chance for, at vi bliver degraderede.

— — Hver Gang det i Løbet af Ti-merne den Dag bankede paa Døren, fo'r de to Syndere sammen. — I sidste skul-

de man have Hansen, man afleverede Opgaver, Ib sine forkerte, Læreren sagde stadig ingenting. De to Ungersvende mente til Slut, at han havde glemt det, da han imidlertid lige før det ringede pludselig sagde:

— Det er sandt, Willy og Ib, jeg skulde bede jer komme over til Inspektøren inden Klokken 2.

Tak!! Lidt forvirrede fandt de ud, og snublende over Dørtrinnet kom de ind paa Kontoret, hvor Inspektøren sad fordybet i Arbejde.

Han saa op: — Hvad vil saa I, I ser saa brødbetyngede ud.

— Jo, det var Willy, der tog Mod til sig, det var Viceinspektøren, som bad os gaa herved.

— A, ha — det var de Vandkander, jeg har skaffet. Her skal I se. Inspektøren rakte dem to store, blaa Vandkander. — Ja, saa vil jeg bede jer passe Blomsterne lige saa godt i Fremtiden, nu behøver det jo ikke at tage saa meget af jeres kostbare Tid.

Ib og Willy stirrede maabende paa Rektor; var Tvetydigheden en lille Indledning til at skænde?

— Ja, saa var der ikke mere.

Drengene forsvandt ud — over til Hr. Hansen, og netop som de traadte ind ad Døren, ringede Klokken.

— Saa ser det jo ud, som Uvejret er ovre for denne Gang, hviskede Willy, men nu maa vi vist indskrænke Vandingen lidt for Fremtiden.

— Aa, nej, det var Hr. Hansen, der havde hørt den sidste Bemærkning. — Inspektøren og jeg er blevet enige om, at alle Blomsterne skal vandes en ekstra Gang i Dag, nu mellem 2 og 3, saa hvis I ikke tænker paa at nedlægge jeres Erhverv som Vandere, maa I vist hellere klemme paa.

— Det vil altsaa sige, at vi skal svede, smilte Willy.

— Kald det, hvad I vil, officielt hedder det, at I skal vande.

UDENLANDSKE INDBYDELSE

KENT.

Det Danske Spejderkorps har fra England faaet Invitation til at deltage i en stor Lejr, der i Pinsen skal afholdes i den berømte gamle Domkirkeby Canterbury. Den varer fra Fredagen før Pinse til den følgende Tirsdag, og i Forbindelse med Lejren vil der finde store Konkurrencer og Opvisninger Sted. Det er vore gamle Venner, Kentspejderne, der arrangerer det, hvilket borger for et vel tilrettelagt og fornøjeligt Arrangement.

Det er en Selvfølge, at Korpsset med Glæde modtager denne venlige Indbydelse. De Troppe og Patruljer, der kunde ønske at deltage, maa gennem deres Division anmelde sig til Korpsset senest den 15. April. Dog kan Spejderne ogsaa enkeltvis inden samme Tidsfrist melde sig; Korpsset vil da forsøge at sammensætte en „Trop“ paa denne Maade. For disse sidstes Vedkommende gælder det, at de gennem deres Division fra Korpsset maa skaffe sig et internationalt Spejderpas. Men husk: Fristen er 15. April. I næste Nummer af Bladet skal vi give

yderligere Oplysninger, bl. a. om Pris for Deltagelse og desl.

UNGARN.

Til Sommer afholder det ungarske Spejderkorps en „National Jamboree“ i Budapest, til hvilken det danske Spejderkorps har faaet Invitation. Lejren bliver beliggende paa en Ø i Donaufloden ca. 20 Minutters Sporvognskørsel fra Hovedstaden og varer fra den 15.—23. Juli.

Under Opholdet vil de deltagende faa Lejlighed til at se alle Budapests Seværdigheder, ligesom der vil blive draget Omsorg for, at man kommer til at besøge industrielle Anlæg, Landbrugscentre og desl. under kyndig Ledelse. Baa-Stenkast, Træklatring; Brødbagning paa hed vil modtage de fremmede Spejdere.

Endvidere er der Konkurrencer, i hvilke alle kan deltage; bl. a. nævner vi Iagttagelse, Svømning, Sang, Lassokast, Stenkast, Træklatring, Brødbagning paa en Pind og Ping-Pong!

Her er der en virkelig gunstig Lejlig-

hed til paa en let og fornøjelig Maade at komme til et Land, der ligger lidt uden for de alfare Veje i Europa, men hvor der ikke desto mindre er mange interessante Ting at se og lære.

Om Anmeldelsen gælder ganske det samme, som er anført ovenfor ved Indbydelsen fra Kent.

SØSPEJDERE TIL ANTWERPEN.

Endelig er der fra Belgien indløbet en venlig Invitation til vore Søspejdere.

I Anledning af Tiarsdagen for Søspejdertroppenes Oprettelse i Antwerpen har disse planlagt store Festligheder fra den 1.—8. August. Man vil dels faa alle Seværdighederne i Antwerpen og Omegn at se, og desuden bliver der Besøg i Hovedstaden Brüssel, og dels bliver der afholdt Konkurrencer i Søspejdersport med store Opvisninger.

I næste Nummer af Bladet skal der fremkomme nærmere Oplysninger angaaende selve Turen og de Planer, som Søspejderdivisionen har med Hensyn til Deltagelsen, ligesom Anmeldelsesfristen skal blive bekendtgjort.

Søren Spejder er tolv Aar. Han er en haabefuld, ung Mand — struttende af Energi og Gaa-paa-trang. I fem samfulde Maaneder har han næsten daglig banket paa Redaktionen tunge Mahognidør og med sit mest englespde Smil spurgt, om vi ikke havde et eller andet lille Job til ham.

Vi rystede energisk paa vort skallede Hoved — men det forhindrede ikke Fyren i at troppe op næste Dag.

Sidst vi saa ham, var i Aftes. Han kom ved Ti-Tiden — mens vi sad og drak vor daglige Kop Kamilleté — og hans Ærinde var det samme som de forrige 127 Gange:

„Har De ikke et Job til mig?“

Vi skulde lige til at rive os i Haaret af Fortvivlelse, men kom saa i Tanker om, at det var bedst at spare lidt paa de faa, vi havde bjerget gennem Livets Modgang og Genvordigheder.

„Jo — vi har et Job! Vi sidder her og gransker i en Katalog, som Postbudet stak ind ad Dørsprækken for to en kvart Time siden. Her staar, at man kan købe en virkelig, vaskægte Hasselbalch-Bog for *halvanden Krone* — og nu har vi gaaet i Aarevis og betalt tre en halv for dem! Tag ind i Morgen og undersøg, om det passer!“

Søren Spejder gav os Haandslag — det knagede i vore gamle Fingre, saa begejstret trykkede han — og allerede

Søren Spejder's første Job.

Interview

med alle danske Drenges Ven, Steen Hasselbalch.

Maanedens store Begivenhed.

Tegninger af Chr. Hoff.

Dagen efter mødte han op med Resultatet: Her har I det.

„Et Lyninterview.

Jeg — Søren Spejder — rødhaaret og energisk — træffer Forlagsboghandler Steen Hasselbalch — i godt Humør og Skjortearmer.

Sid ned!

Ordren efterkommes prompte — midt mellem første og andet Ord.

— De ønsker ?

— Et interessant Interview inter pares!

— Begynd!

— Westergaard, Bjerregaard, Dahls-gaard ...

— Ih, hvor det gaar!

— Korch L. C. Nielsen, Rosenkranz, Sven Knudsen, Allen French og Gunnar Jør ...

— Tak! Den sidste kan De springe over! Redaktøren kan ikke lide hans Bøger!! Flere?

— Axel Holm, H F Ewald, Jørgen Nielsen ...

— For halvanden Krone ??

— Indbundet???

— I Pragtbind!!!!

— Tak, nu er det nok!

— Ønsker De at ryge?

— Jo, Tak — ned ad Trappen — men det skal jeg nok selv sørge for!

Afgang. Næste Herre.

Forværelset er fyldt med Bladmænd, der vil have Syn for Sagen. Søren Spejder“.

Med et skalkagtigt Smil overrakte Søren Spejder os ovenstaaende Mesterværk. Vi antog ham straks som maanedlig Lyn-Reporter — i Naade men uden Pensionsløfter. Gage: 300 Kr. Han tog sporenstregs til København og købte sig 200 Hasselbalcher!!

— Tak!

Pavse. Jeg spidser Penkalaen.

— Spørg væk!

— Passer det?

— Hvilket?

— Prisfaldet?

— Amager!!

— Hvor er det muligt?

— Statshemmelighed!

— Hvilke Forfattere?

— De bedste!

— Nævn!

— Gredsted, Buchhave, Rehlund ...

— Flere!

— Katstrup, Gilson, Strong ...

— Flere!

DANSKE DRENGES VALGSPROG

Med Tegninger af Viggo Bang.

Danmark er og et Land i Verden.
G. T.

Fremad, trods alt.
Panter.

1) Never mind.
2) Paa'en igen.
Scout, 14 Aar.

Spejder! Vogt paa dig selv.
Poul.

At være Spejder forpligter.
Henry.

Full Steam ahead.
Knud.

Per aspera ad astra. (Gennem Vanskelighederne til Stjernerne).
Leo, 13 Aar.

Vanskeligheder er kun til for at
overvindes.
E. M.

Godt Humør overvinder alt.
Johannes, 15 Aar.
(Tilkendt Præmie).

Vær god mod Dyr.
Henning, 14 Aar.

Hvor der er Vilje, er der Vej.
Hans, 14 Aar.
(Tilkendt Præmie).

Sæt altid dit Maal højt.
Svend, 12 Aar.

Ret Ryggen og tal Sandhed.
Skipper, 14 Aar.
(Tilkendt Præmie).

Bedre Lykke næste Gang.
Jørgen, 15 Aar.

At forstaa er at tilgive.
Fritz, 15 Aar.

Stræb altid højere.
Viggo, 12 Aar
(Tilkendt Præmie.)

Op til Kamp og Sejr!
Madam, 16 Aar.

Mine bedste Minder,
som jeg kender,
er fra min Spejdertur.
P. L.

Goodturn: En i Dag og to i Morgen.
Bimmer.

Gaa paa med godt Humør.
Carl, 13 Aar.

Kammeratskabet at styrke og samle.
Tubi.

Gaar vi fremad dør vi,
gaar vi tilbage dør vi.
Saa hellere gaa fremad og dø!
G. C. H.

Lev Livet leende.
Sørenmand.

Lige ud — Fart paa — Godt Humør —
Ingen Vred.
V. K. B., 14 Aar.

Er du Guds Søn, saa hjælp dig selv.
Walther, 14 Aar.

Arbejde adler.
Otto, 15 Aar.

Gaa altid Guds Veje.
Hans, 12 Aar.

Smil! Tænk rent, og tal Sandhed.
O. V. T.
(Tilkendt Præmie).

Nihil sine Labore.
Mogens, 15 Aar.

Altid kæmpende,
undertiden slagen
aldrig modløs.
Won-tolla, 15 Aar.
(Tilkendt Præmie).

Never mind, man kan alt hvad man vil.
J. W. L.

Redigeret af Esther Muus, Lyngbyvej 215. Hellerup.

(Forts.)

Da Tobe kom ind til sin Far igen, var Skrivelsen til Wiederhold allerede forseglet. „Det er endnu bedre end at skrive til Oberst Rahl selv!“ sagde den gamle Mand. „Løjtnant Wiederhold staaar sin Foresatte meget nær, og dette Budskab bliver sikkert afleveret øjeblikkeligt. Ellers vilde Obersten ikke tage Hensyn til det, da han jo ikke kender mig.“

Tobe stak Brevet i Inderlommen og gik ud i Mørket. Den haarde Sne knirkede under hans Fødder. Vinden skar som Knive.

„Over to Mil!“ klagede Tobe, medens han saa ud over de triste, hvide Marker og nøgne, svajende Træer. „Jeg fryser saamænd nok ihjel, inden jeg naar dertil.“

Han drejede bort fra den brøllende, isfyldte Flod og gik mod sydøst i Retning af Penningtonvejen. Mørket blev tættere og tættere. Vinden tog stadig til og bed igennem hans tykke Frakke. Det varede ikke længe, før et Hus dukkede frem af Mørket. Intet Vindue var oplyst og hele Stedet gjorde et dystert og forladt Indtryk. Tobe standsede og fløjtede sagte af Forbavselse. Det var Ephraim Harway's Hus, og han kunde ikke forstaa, hvorfor det var saa mørkt og trist paa en Juleaften. Han skyndte sig hen til Døren og bankede med den store Messingdørhammer. Kun Genlyden besvarede hans Banken. Han stod et Øjeblik og ventede, men Huset var tilsyneladende tomt. Stilheden virkede trykkende, og han skulde netop til at gaa, da han hørte en svag Lyd derinde, og lidt efter blev den øverste Halvdør forsigtigt aabnet, og lille Samantha, der næsten skjultes helt af den nederste Halvdør af Døren, kiggede ængstelig op paa ham.

„Aah,“ raabte hun, „naa saa det er dig; jeg var saa bange for, at de Hessere var kommet tilbage.“ Tobe stak Armen ind gennem Døraabningen og lukkede sig ind. Der var iskoldt og endnu mørkere end ude, undtagen i det fjerneste Hjørne af Stuen, hvor noget Kvas ulmede paa det store Ildsted. Tobe fo'r

L A S E T R A K

Af E. L. Bacon. Oversat af Mus.

Hold Tungen lige i Munden.

sammen ved at høre en Kvinde græde og opdagede Fru Harway, som sad sammenkrøbet, med Ansigtet i Hænderne, foran det elendige, lille Baal. Paa Gulvet ved Siden af hende laa hendes Mand. Værelset var fuldstændig raseret, der var ikke engang en Stol tilbage. „Hvad

1. Sjøborg Ulve.

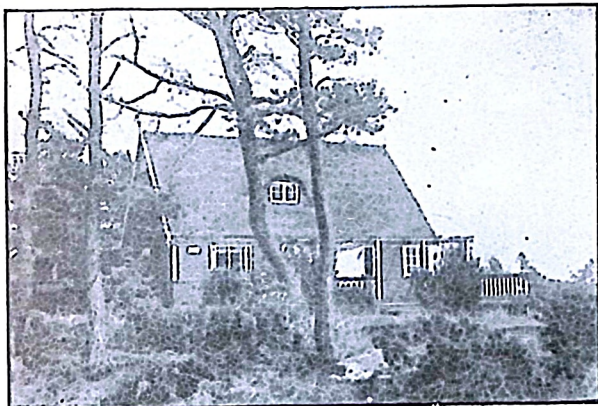
i Alverden er her foregaaet?“ udbrød Tobe. Det varede et Øjeblik, før han fik Svar. Saa kom det i en ængstelig Hvissen fra Samantha: „Hesserne!“ Hendes Mor rejste sig langsomt op: „Jeg tror, de Djævla har dræbt min Mand,“ sagde hun, „da de plyndrede os for alt, hvad vi ejede, prøvede han paa at lægge sig imellem, og saa slog de ham ned med Bøssekolberne. Nu har han ligget her hele Dagen uden Mad, og vi har ikke engang et Tæppe at dække ham til med. De har ikke levnet os en Krumme; vi maa dø af Sult eller Kulde.“

Tobe bjædede sig forfærdet over Ephraim. Der var en stor rød Skramme tværs over Panden, og han var dødbleg. Øjnene var lukkede. Det var næppe til at se, at han levede. Ephraim havde altid været svagelig, og Tobe undrede sig over, hvorfra han havde faaet Mod til at sætte sig op imod de hessiske Soldater ganske alene.

„Han tabte Hovedet,“ hulkede Fru Harway. „Det gjorde ham rasende at se de Tyve tage alt det, vi havde arbejdet for og sparet sammen til i hele vort Liv. Han styrtede sig over dem, som en afsindig, og de slog ham til Jorden og han faldt bevidstløs om, aah, de Dyr! Han dør, og lille Samantha og jeg kommer paa Fattighuset, de tog Køerne, Markredskaberne, Sølvtøjet, vore Penge, alting!“ „Og de Hessere tog den store nye Dikte, du sendte mig!“ græd Samantha. „Det gjorde de,“ udbrød Moderen heftigt. „Tænk bare, de tog selv min lille Piges Dukke, skønt de maa gaa mange Mil for at sælge den for et Par Kobbermønter. Jeg er ked af at min Mand nogensinde aflagde den Trokabsed. Vi havde et Lejdebrev skrevet af en engelsk Officer, men Tyskerne kunde ikke læse det — de brød sig heller ikke om at læse det. Hvad Ret har Kong George til at sende disse fremmede Lejetropper herover? Du kan sige til din Far, at det var hans Ven, Løjtnant Wiederhold, der bragte det Slæng af Tyve og Mordere herhen!“

„Wiederhold!“ udbrød Tobe.

(Forts.)

„Fjældstauan“

*Vi bringer her nogle pragtfulde
Billeder fra Rektor Hartvig Møllers
smukke Hytte paa Bornholm.
Billederne forestiller:*

„Fjældstauan“ set fra Vest.

Der arbejdes.

Ravnedal.

Udsigt mod Vest.

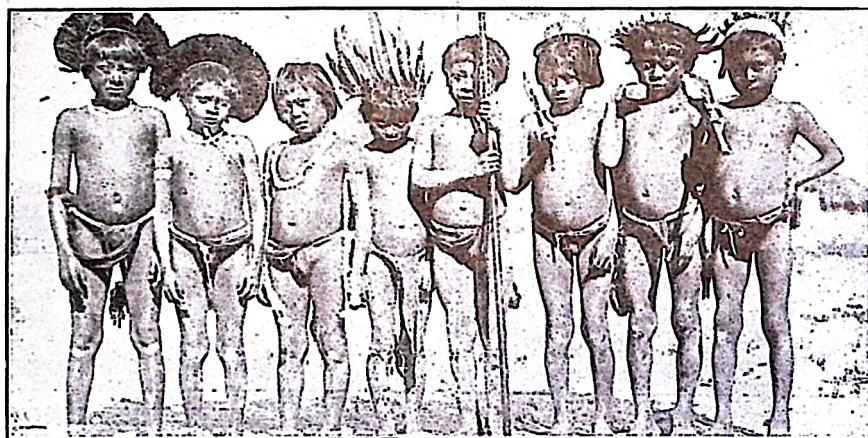
Skorstenens S. W. Hjørne.

Fjældstauan.

ALVER- DENS DRENGES DAG

SØNDAG
14. Marts

Sydamerikanske Dreng.

ALVER- DENS DRENGES DAG

SØNDAG
14. Marts

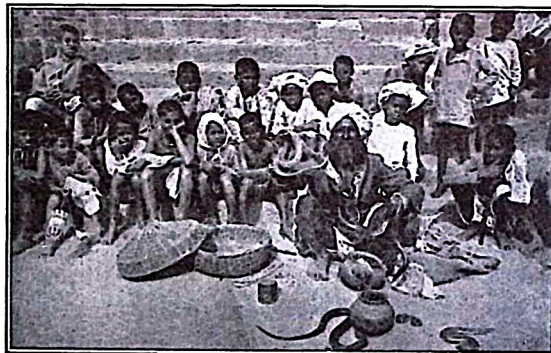
Hvert Aar afholder K. F. U. M. ud over hele Jorden en „Alverdens Drenges Dag“, hvor der samles Penge ind til Drengearbejdet. En af Verdensforbundets Sekretærer skriver følgende om sine Indtryk fra en Rejse Jorden rundt:

Mit første Indtryk:

Jeg føler mig forfærdelig uvidende om det Liv, de Savn, de Ønsker, de Idealer, som gennemtrænger Ungdommens Hjerter i de forskellige Lande Verden over.

Hvor er ikke Asiens Dreng uvidende.

Jeg talte til en Flok paa 100

Indisk Stangetømmer.

kinesiske Dreng fra 12 til 17 Aar om mit Fædreland. Jeg spurgte dem: „Hvor mange af jer har nogen Sinde hørt noget om U. S. A.?“ Ikke en Dreng rakte sin Haand i Vejret. — „Hvor mange af jer har hørt noget om Europa?“ Stadig intet Svar.

Vi kan le af deres Uvidenhed. Men den Kendsgerning bliver staaende, at næsten mere end Halvdelen af Verdens Dreng og unge Mænd intet véd om Europa og U. S. A.

Den Dag er forbi, da noget Sted har Ret til at kalde sig Verdens Centrum.

Hvor er ikke amerikanske Dreng uvidende!

Jeg kender dem. Jeg har i 15 Aar boet imellem dem i Seattle. De har lært mig nogle af Livets dybeste Sandheder. De har lært mig Modtagelighed overfor Ungdommens haarde Savn og Kamp. De har givet mig Tillid til Ungdommens Idealer og Længsler. De har inspireret mit Haab om Verdensbroderskab og Verdensfred. De har hjulpet mig til Tro paa min Frelser og til at bevare Troen paa hans Sags endelige Sejrr.

Og — hvor er I ikke uvidende! —

Dreng fra Grønland.

Kender I noget til de unge Mænd i Szechuan? Eller til Senandanerne i Japan, Konsomalerne i Rusland, de schweiziske Drenges Ideal, Sikkerheden hos de unge Ægyptere, som for første Gang i 5000 Aar har faaet Selvstyre, Fascisterne i Italien?

Dette er kun nogle faa af de Bevægelser, som skaber Øjeblikkets Historie og paavirker Ungdommen i de forskellige Dele af Verden til deres Livsindsats. I vil komme til at møde denne Ungdom. Vil I forsøge paa at komme til at forstaa den?

Mit næste Indtryk:

Ungdommen ude i Verden er spillevende.

Ikke hele Ungdommen; i alle Lande er der Dri-verter, Sportsidioter, Pralhalse — sanselig, kivevende, lyvende og blufende Ungdom. De tæller paa Mandtalslisterne, men de er ikke rigtige Folkeopbyggere. — Dette sidste er kun den Ungdom, der tænker og handles og længes efter en bedre Verden og prøver paa at virkeliggøre det, der er noget værd. Denne Ungdom er ikke død. Dens Ideal er ædle. Dens Formaal er heltmæssige i Ordets egentligste Betydning. Den er baade studerelysten og virksom; den overlader Bluf, Intriger og Reklame til Undermaalerne og de middelmaadige. Det er denne Ungdom, man maa regne med. Jeg kunde fortælle meget om denne Ungdom; her er bare to Eksempler:

Jeg vandrede mellem Yokohamas Ruiner. Det var en uordentlig Dyng Brokker. Yokohama var død. Men Folkets Aand og Ungdom fortalte en anden Historie. Der var meget lidt Snak om Jordskælvet, meget lidt Tale om Tab, — derimod en ustandselig Virksomhed med at genopbygge.

Nogle af de første Butiker, som blev genopbygget, var Bogboderne. De sidste Nyheder fra alle Lande fyldte Hylder-

Kinesisk Skolelærer og Elev.

ne. Kundskabstørstende Ungdom blokerede disse Boder. Havde de ikke Penge til at købe for, saa stod de her og læste i Bøgerne, som Lejligheden gav sig. Jordskælvet var paa tværs af alt, hvad man fandt Behag i, men det kunde dog ikke dræbe Videbegærligheden hos japansk Ungdom.

Eller Rusland:

Det repræsenterer i vore Dage en meget lidt kendt Historie, men en Historie, i hvilken Ungdommen spiller en meget væsentlig Rolle.

Jeg besøgte en russisk Lejr for Piger og Dreng. Nogle faa Kendsgerninger: ingen Ledere over 20 Aar; 14 Ledere paa fra 14—20; 200 Dreng og Piger paa fra 12—16 fra Arbejdshjem; Lejren blev underholdt af Fagforeningerne og Fabrikerne; Sport, Undervisning, Ture, Tovtrækning optog Tiden. Det var en god Lejr; Lederne var vaagne, begejstrede og maalbevidste; Børnene var

renlige, lykkelige og sunde. Min Hovedindvending var deres Opelskelse af Anti-Religion og en vis Gestus hos en af Lederne, som antydede, at de havde opdaget hele Sandheden om Livet. Jeg forstod, da jeg forlod Rusland, at hvis den Ungdom i Verden, som tror paa Kristendommen, skal være i Stand til at overbevise den russiske Ungdom om Falskheden i deres antikristelige Stilling, saa maa dette ikke gøres med Vold, Had og Kølighed, men ved en Aand, som bestaar i God-sind og Begejstring og et Liv, som i Gerning viser deres Tro paa Jesus.

Mit tredje Indtryk angaar den Aand, som maa til for at genopbygge Verden.

Sidste Aar var der et Fodboldhold paa en amerikansk Højskole. Det spillede saa godt, at Holdet vandt Byens Mesterskab efter Sæsonens Slutning. Med ved Siden heraf havde disse Drengene en særlig Ting at lære Verden. Paa Holdet

var der nemlig 3 Amerikanere, 2 Japansere, 2 Tyskere, 1 Franskmand, 1 Hollænder, 1 Englænder og 1 Skotte. Den ene af Amerikanerne var en Neger og bedste Spiller paa Holdet. Træneren var en Italiener og hans Medhjælper en Russer. Af disse Forskelligheder var der virkelig bygget et Hold op. Hver enkelt Styrke var blevet sat ind for det fælles Formaal, og *Sejr* var blevet det endelige Resultat.

Er dette ikke et Budskab til Verdens Folkeslag?

Det er som oftest Ungdommen, som i sine Lege demonstrerer det sande Verdensbroderskab.

De fleste af os har modtaget et eller andet godt fra denne Verden; derfor bør vi forsøge at gøre den til et bedre Sted for dem, der kommer efter os, og vi har ogsaa en Gæld at betale.

Ungdommen rejser Kravene; den maa derfor finde sit Standpunkt.

Redigeret af stud. mag. Aage Broby, Strandvej 295, Charlottenlund, Tlf. Ordруп 121 (sikrest 6—7 Em.)

DE DANSKE SØSPEJDERE

Formand for Divisionsraadet: Kaptajn K. V. Høyer, Gl. Kongevej 80, V. Tlf. Vester 3356.

Divisionschef: Søjtnant K. Dahl, p. T. Fiskeriinspektionsskibet „Diana“, Brevpostkontoret, København K.

KØBENHAVNS 1. TROP

Der arbejdes kraftigt paa, at alle Troppens Spejdere kan være Klasse-Spejdere i Løbet af Marts Maaned. Ved de ugentlige Møder paa Orlogsværftet har været drevet Gymnastik, Tovværksarbejde, Roning, Signalering, Haandbold o. l. Patruljerne har holdt Møder i Tropslokalet paa Nørrevold.

O. Schou-Christensen,

Tropsf., Grenaaegade 3, Ø, Øbro 2203 y.

KØBENHAVNS 2. TROP

Søndag den 28. Februar Kl. 12 indvies vor nye Station, og jeg skal her give en kort Fremstilling af dens Indretning:

Fra Sundkrøgsgade kommer man ind paa Pladsen — der er ca. 40 m x 12 m — gennem en Port, over hvilken findes et hvidt Skilt med Søspejdermærket og Ordet Søspejderstation i blaåt. Indenfor er der til venstre en Rabat til Buske og Blomster, til højre et Cykleskur med Plads til ca. 35 Cykler. I Forlængelse af dette ligger et Materialskur, og dernæst kommer selve Trops huset med tilhørende Kabys og i Forlængelse af den et Halvtag med Høvlbænk og Plads til Rundholter. Ved Vandet er et kort Bolværk med en Bro og en Udgravning til et Slæbested. Midt paa Pladsen er et Fundament til Ophalegrejer og over det hæver sig en Signalmast 40 Fod over Havfladen.

Gaar man ind i Trops huset, kommer man først ind i en Korridor. Herfra fører en Dør til højre ind til Chefens Kahyt og en til venstre ind til Skansen, der er udstyret med 4 Borde med tilhørende Bænke og Stole, et kombineret Harmonium med Bogskab. og en fast Buffet, og i Loftet er en Kompasross med en Viser, der staar i Forbindelse

med Vindfløjen paa Taget. Endvidere er der en Kakkellovn og en Luge ud til Byssen.

Stationen er bygget paa 21 Arbejdsdage. Der er medgaaet 11528 Fod Træ, 14 Pakker Spm og 49 Ruder. Fra Slæbestedet er bortkørt 334 Trillebørre Jord.

Hele Arbejdet er udført af os selv, og Stationen staar os derfor i det forholdsvis lille Beløb 900 Kr.

A. Eriksen,

Tropsfører, Vævergade 1, 2., N.

En Svendborg-Søspejder.

STEGE TROP.

De hidtil forløbne Vintermaaned har ikke paa nogen Maade været præget af større Begivenheder. Patruljemøder har været afholdt saa vidt muligt hver Uge, og der er arbejdet jævnt paa 3. Klasses-Prøven m. m. December, særlig Slutningen, er altid en vanskelig Maaned paa Grund af Juletravlheden. Januar har bragt Vanskeligheder med Hensyn til Tropslokale, saa et Par Møder har maattet aflyses. Det lykkedes imidlertid at finde et midlertidigt Lokale, saa Patruljemøderne er sikrede Resten af

Vinteren. Og kommer Tid, kommer Raad.

En skummel Januaraften stillede hele Troppen hos en stedlig Fotograf, og mens den elektriske Sol udgød sine kolde Straaler over en sommerklædt Skibsbesætning, blev samme trykket af i Kukkassen. Resultatet blev first class (et blomstret Tæppe paa „Dækket“ og en tredelt Væglysearm i „Rigningen“ forstyrrer ikke Illusionen videre). Der skal laves Postkort med 13 Par korslagte bare Arme. Saa nu kan Slægt og Venner glæde sig!

C. Moltke,

Tropsfører, „Egelykke“ pr. Stege.

AALBORG TROP.

I et af Søspejdernes Hjem holdtes i Januar et Patruljemøde, hvor bl. a. den ny Patruljefører uddelte „Spejdernes Magasin“ og drøftede Indholdet — endvidere forberedtes en ny Mand til Optagelse.

1. Febr. var vi Marineforeningens Gæster til et udmærket Foredrag med Lysbilleder af Forfatteren Holger Rosenburg (Store Nordiske). To Søspejdere havde den Ære at hejse Flaget, medens Foreningens fortræffelige 10 Mand Harmonikaorkester spillede Fanemarchen. To Søspejdere stod ved Rattet og fire ved Falderebet. Salen var indrettet som et Skib — med Kommandobord med alt Tilbehør, og efter Foredraget var der „Dans paa Dækket“. Vore elskværdige Værter trakteredede med Kaffe og Sodavand, og Søspejderne havde en meget fornøjelig Aften.

Efter Indbydelse fra 4m M/S. „Kongedybet“'s Fører, Hr. Kapt. Petersen, der laa i Sundby, havde vi Søndag Fm. d. 7. Febr. Lejlighed til — under Kaptajnens udmærkede Vejledning — at stifte Bekendtskab med de Hjælpe midler, en moderne Navigatør benytter sig af. Desuden foretog vi en Rejse paa Sø kortet fra Aalborg til Newcastle, og til Slut saa vi en rigtig Langspejlsning blive lavet af en rigtig Sømand.

Sonne Koefoed,

Tropsfører, Ryesgade 54, Aalborg.

SKOVSHOVED TROP

Paa Grund af en ret generende Eksamenstravilhed har jeg set mig nødsaget til at lægge det meste Arbejde paa mine Patruljeføreres Skuldre, og jeg glæder mig nu til at se Resultaterne af denne Modenhedsprøve for mine betroede Mænd.

Som en lille Forsmag paa, hvad disse kan lave, havde en af dem Søndag den 24. arrangeret en spændende Jagt paa „Storm-Nielsen“, der dog slap fra Spejderne ligesom fra det rigtige Politi.

Aage Broby,

Tropsfører, Strandvej 295, Chl., Ord 121.

SVENDBORG TROP.

I November Maaned har Troppen afholdt Tropsmøder hver Mandag Aften paa Navigationsskolen.

I December Maaned har der ikke været nogle Møder paa Grund af Juletravilheden.

I Januar Maaned har der været afholdt Patruljemøder hver Uge samt 2 Tropsmøder. Troppen var den 21. Januar inviteret til Foredrag i Sendborg Sunds Sejlklub.

Niels Christensen,

Tropsfører, Møllergade 46, Tlf. 487.

NY REDAKTØR.

Grundet paa overhaandtagende Eksamenstravilhed ser jeg mig nødsaget til med dette Nummer af Bladet at fratræde Redaktionen af „Søspejderne“, og jeg vil hermed bringe en Tak til alle, der har lettet mig Arbejdet ved at indsende Artikler, Billeder o. l.

Da det endnu ikke er lykkedes at finde en ny Redaktør, har Medlem af Divisionsraadets Forretningsudvalg, Hr. Feldbeck-Christiansen lovet forelsbig at varetage Redaktionen. Hr. Feldbeck-Christiansens Adresse er Landemærket 3, København K, Tlf. Celtral 10909.

Med Spejderhilsen

Aage Broby.

ANDEN SOMMERTUR MED „GRINGO“.

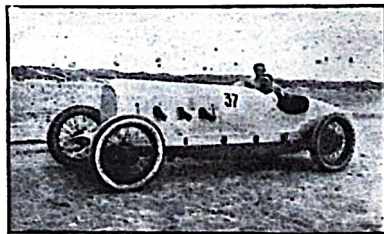
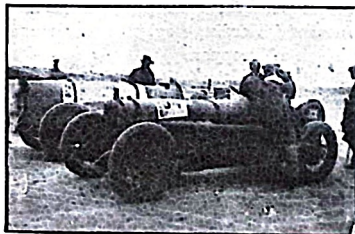
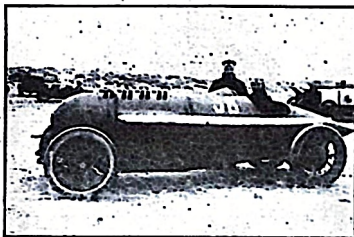
Af Tropsfører O. Schou-Christensen.
(fortsat.)

Da vi endelig var tørnet ud, fik vi travlt med at komme af Sted. Men uden Mad og Drikke duer Helten ikke, og jeg tror ikke der er noget Sted, hvor der spises saa meget som om Bord i et Søspejderfartøj, Mad skal der til — og der skal meget — før vi rører os ud af Stedet, men alt har en Ende, som der staar i Sangen, og endelig kom vi paa Gled igen. Det blev til Sejlads hele Natten, ligeledes for Storsejl og Klyver, men fremover gik det, og næste Morgen havde vi Omfunds ret for og satte nu Kursen op gennem dette. Glæden er imidlertid aldrig saa lang; da vi kom ud for Korsør, fik vi Vindstille og stærk Strøm imod, og da Vejret ikke saa særlig lovende ud, lod vi os overtale af nogle Fiskere til at gaa paa Slæb ind til Korsør. Her benyttede vi Lejligheden til at faa provianteret, og næste Morgen stod vi atter til Sø. Dagen bød imidlertid ikke paa meget Sejlads, men Strømmen havde kæntret, og langsomt gled vi fremover mod Refsnæs, som vi lige naaede at passere næste Dags Formiddag Kl. 6. Nu var det blevet Søndag igen, og vi skulde egentlig være hjemme Mandag Aften, men Vind var der ikke noget af, saa vi tog det, som det faldt, og nød Li-

vet. Vi kunde lige holde Snekkelsbet op og haabede paa, at vi kunde naa det inden Mørkets Frembrud, og hen ad Eftermiddagen friskede det da ogsaa, men samtidig spidsede Vinden, og nu fik vi travlt med Vending paa Vending, men igennem kom vi heldigvis, selv om det kneb. Paa den anden Side Sjællands Odde var Søen meget urolig, og da vi tilmed havde den imod, gik det kun smaat, og temmelig haardt var det for Besætningen at klare Grejerne, da det stadig friskede. Selv en stor ballastet Skonnert havde Mas med de grimme Byger, som ustandselig kom farende, og da vi gik for fulde Sejl, var vi jo ikke fri for sommetider at blive lidt vaade. I Nattens Mørke lykkedes det omsider at naa Odden Havn, hvor vi efter en streng Tørn lige naaede at klare Skibet op, som et længe ventet Uvejr brød løs over Hovedet paa os. Men vi var alle trætte efter de haarde Strabadser og sov fra Uvejr og alt til den lyse Morgen.

Nu var Vejret igen godt, og efter at vi havde provianteret og Besætningen havde faaet beroliget Forældrene i Staden, stod vi for fulde Sejl ned langs Sjællands Nordkyst. Det blev en af Turens fineste Dage, hvad Sejladsen angik, og skønt vi havde haabet paa at naa indenfor i Sundet, maatte vi kaste Krogen ud for Aalsgaarde paa Grund af Vindstille om Aftenen.

Efter et endnu kraftigere Uvejr end det første, vi havde haft, var Luften den næste Morgen rensket, og ved Solens Opgang gled vi pænt og nydeligt rundt om Kronborg og naaede gennem Bygerne ned til Taarbæk Kl. 10 om Formiddagen. Her blev vi inviteret paa en bedre Frokost hos vor gamle Tropsfører Kai Hansen, hvilken vi tog imod. Og da Klokken var 4 om Eftermiddagen, laa vi atter ved vor Bøje i Hellerup efter en i alle Maader god og vellykket Tur Sjælland rundt.

FIRE FOTOS FRA FANØLØBENE

Fra Divisionerne.

Indsend
små korte
Meddelelser
om Troppens
Liv til
Redaktionen
Nærum
Kostskole,
Nærum.
Telefon
Nærum 143

Bemærk Redaktionens Telefon-Nr.
Nærum 143.
(træktes sikrest Kl. 5¹/₂—6¹/₂)

1. BØGILD TROP

Efter veloverstaaet Juleferie har vi atter optaget Arbejdet med at lave Husflidsgenstande til vor aarlige Tombola.

3. Januar deltog Tropsførerens i Divisionens Førerarbejde i Aarhus, hvor der bl. a. lagdes Planer for Foraarsturneringerne.

17. Jan. holdt vi Førerarbejde her, hvor vi navnlig tog Turneringen under Behandling. — Patruljedagbøgerne fremlagdes.

31. Jan. Aarets første Tur til Vinderslev gamle Kirke (fra Aar 1400) som vi besøgte grundigt fra inderst til yderst.

Et Dilettanthold er ved at indøve „Abekaten“ af Fru Heiberg. „De to Døve“, et lille fransk Lystspil og „En Nat i Roskilde“ o. s. v. Forestillingen tager 3 Timer. Madkurve kan medbringes.

Om Planer for Sommeren kan nævnes: Førerarbejde de to første Paaskedage. Lejr i Stendalgaard 1. og 2. Paaskedag.

Troppen udgiver sit eget Blad „Videre frem“, udk. hver anden Maaned med 6 Sider.

1. FREDERIKSBERG TROP

har været flittig i de sidste Maaneder, skønt Vejret ikke tillod „rigtig“ Spejder-sport.

D. 13. Okt. afholdtes 1-aarig Fødselsdagsfest med Underholdning for Forældre og Venner. Den forløb paa aller-

bedste Maade og gav Troppen et godt Nap fremad i Form af et Overskud paa Kr. 534,08.

D. 8. Nov. deltog Troppen i Kolonneparaden med 24 Spejdere.

D. 14. Nov. foranstaltede Patruljerne en Husflidskonkurrence.

D. 13. og 14. Dec. afholdt Troppen i Forbindelse med 6. Frb. Trop en week-end Tur til Folehave Skov. Fin Tur med Snekampe og vanskelige Spøringspøvelser samt Terrænpøvelser, udfundne af Kolonnechefen. Vi er 6. Frb. Trop taknemlige for det gode Kammeratskab, som slog Rod paa den Tur.

D. 29. Dec. Julefest i Spejderhiet. Forfatteren Gunnar Jørgensen læste op af „Bjarne“, — som endnu ikke er udkommen — men fik sig et begejstret Forhaandspublikum i de tilstedeværende. Det bliver en god Bog, — maaske den bedste Gunnar Jørgensen endnu har skrevet. Derefter spændende Præmiekonkurrence og Familielysbilleder fra Sommerlejr.

D. 24. Jan. Foredrag om Sporing af Hr. Kaptajn P. E. Andresen. Det gjorde stor Lykke og vakte en saadan Interesse for denne vanskelige Idræt, at en 2. Kl. Spejder næste Søndag løb vild efter Harespor — det hedder for Resten en Harefod — i Jamboreelunden fra 8 Morgen til 2 Eftm. uden at tage Føde til sig. Haren blev dog reddet.

„Gamle Bjørn“.

2. BIRKERØD TROP

(Henrik Gerners Trop).

Fredag d. 5. Februar holdt Tropsraadet Møde med Tropsførerskifte — det vigtigste Punkt — paa Dagens Program.

Troppens tidligere Fører, Hr. Axel Tabor, fratraadte, og i Stedet fik Troppen Hr. Kommuneleder A. Nandrup Kreutzfeldt, der før har været Tropsfører for 1. Sborg Trop og senere Kolonnechef i Vordingborg, til at overtage Ledelsen af Troppen.

Spejderne møder til Gymnastik hver Mandag i Kommuneskolens Gymnastiksal under Hr. exam. Gymnastiklærer G. Rasmussens Ledelse. Troppen tæller 27 Spejdere.

Ved Hr. Kreutzfeldt Ovetagelse af Troppen, hvor Hr. Kreutzfeldt før var Tropsmedlem — er der optaget et nyt

Medlem i Tropsraadet, hvorefter dette ser saaledes ud: Formand, Inspektør H. Leth, Fru Købmand L. Kamp, Politibetjent H. M. Hansen, Birkerød og Kontrollør Dræby, Usserød og Tropsfører.

Lytter.

NIELS JUELS TROP, HURUP

Troppen havde en glimrende Pinselejr ved Vildsund, 22 Mand deltog. Mange week-end Lejre er afholdt i Løbet af Sommeren.

Fra 2—10. August var Troppen paa Cykletur til Aalborg, Hobro, Grenaa, Silkeborg og Herning. Turen gik forholdsvis, og uden større Uheld. Søndag d. 6. Dec. havde vi en glimrende Øvelse. Til Foraaret agtes afholdt en Bazar, for at faa lidt i Kassen.

GLENTETROP

har faaet sig en Tropssang med Fut og Fart i. Her har I den:

(Mel.: Vi har sagt det saa tidt eller Vikingabalk.

Her, hvor Glenterne gaar, er der Gang, kan I tro, der er Spark i hver eneneste Gut, snart vi ta'r den i Løb, snart vi ta'r den med Ro, og vi skifter hvert tredje Minut.

Her, hvor Glenterne staar, staar vi fast, kan I tro, her er Vilje af Staal, her er Fut. Faar vi Tab eller Sejr, er den gal eller go', vi gaar paa i det næste Minut.

Her, hvor Glenterne bor, er der Sjøv, kan I tro, vi er lystige Svende i Lejr. Men vi kender vor Pligt, og vi slider for to, ej en sovende Mand fanger Sejr.

Og i Glenternes Baal er der varmen Ved, som kan lyse i Hjerterne ind, da vi rækker vor Haand til hver Uven med Fred. Vi er Glenter i Gerning og Sind.

Kridt.

1. GENTOFTE TROP

Den 11. Januar fejrede Troppen sin 16 Aars Fødselsdag ved en Parade paa Gentofte Hotel. Efter at Tropsførerens havde budt Forældrene Velkommen, og i

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN. FREDERIKSBERGGADE 34
Elegant Udførelse Telefon 8050 Rimelige Priser

Hestgarden rykker ud til Parade. Inds. af Svend Jensen, Storehedinge.

korte Træk gennemgaaet Troppens Historie og dens Arbejde, uddeltes forskellige Udmærkelser og Duelighedstegn til Drengene, bl. a. Brandmandsmærket, som disse ved særlig Velvilje fra Hellestrup Brandstations Side har erhvervet sig ved Undervisning med paafølgende Eksamination paa Stationen. Paraden sluttede med Afsyngelsen af: „Der er ingen Ting, der maner“, hvorefter Troppen gav Chokolade og Forældrene hjemmebakke Kager til Spejdere og Ulveunger. I et andet Lokale drøftede Forældrene Troppens Anliggender og viste deres Interesse derfor, ikke blot i Ord, men ogsaa i Gerning, idet en tilbød Træ og Tagpap til et Tropphus, en anden Søm og Skruer, en tredje Belysning, en fjerde Hjælp ved Opførelsen etc.

Saa nu har 1. Gentofte noget at glæde sig til.

—X—

STOREHEDINGE-TROPPE

har siden Sommerferien haft en ret god Fremgang idet Antallet er steget fra 22 til 34 Spejdere.

Af Dagbogen skal fremhæves vor udmærkede Tur til England sidst i Juli og først i August, hvor vi genopfriskede Kammeratskabet med vore Jamboree-Venner — 17. Bromby Trop. — Blandt de mange Udflugter vi var paa skal nævnes: Turen til London, hvor vi besøgte Westminster Abbey, hvor vi nedlagde en Krans paa den ukendte Soldats Grav; St. Paul Kathedralen med den hviskende Krypt, Hyde Park. Vi aflagde ogsaa Besøg paa Wembley og Kryстал-Paladset, hvor vi saa et mægtigt Fyrværkeri. Sidst, men ikke mindst, skal nævnes en pragtfuld Tur til Knode Park med det gamle Slot og „The seven oaks.“

Alt for hurtigt svandt de glade Dage, og snart stod vi igen paa Liverpool Street Station, hvor vi tog Afsked med vore flinke Værter.

Den 23. September havde vi Indvielse af vort nye Tropslokale.

Den 4. Oktober deltog vi i Divisionsøvelsen mod Vestsjællandske Division.

Den 8. Oktober havde vi en vellykket Forældreaften med Musikunderholdning, Foredrag af Jens Hvass, fælles Kaffebord.

Den 18. Oktober deltog vi i Divisionsøvelsen med Vordingborg.

Den 8. November afholdt vi den aarlige Patruljeturning, der vandtes af 1. Patrulje.

Den 29. November: Øvelse mod Haarlev Trop.

I Vinterens Løb har 14 af Troppens Spejdere gennemgaaet et Samariterkursus hos Kredslege Rem.

Svend Jensen,

1. SØNDERBORG TROP

Den 10. Januar afholdt Troppen Nyt-aarsbal paa „Sønderborghus“, hvortil Pigespejderne her var indbudt. Tilstede var desuden Medlemmer af Tropsraadet samt Divisionschef i Pigespejderne Fru From-Petersen. Aftenen indlededes med et Kaffebord, hvor der blev holdt forskellige Taler bl. a. aabenbarede flere Spejdere sig som glimrende Talere. Divisionschef Fru From-Petersen, takkede paa Pigespejdernes Vegne for Indbydelsen. Tropsraadsmedlem, Hr. Rektor Randrup, takkede, fordi Tropsraadet her havde faaet Lejlighed til at tilbringe en Aften i Spejdernes Midte, samt udtrykte sin Glæde over at se saa megen Ungdom i de nydelige Spejderuniformer. Efter Kaffebordet blev der danset til Kl. 1 til Musikken fra et 2-Mands Orkester. Aftenen gjorde Lykke, hvilket ogsaa fremgik af Notitser i de lokale Aviser.

Den 24. Januar afholdtes Øvelse i Sønderskov sammen med „Væringerne“.

Vort Tropsraad har faaet et nyt Medlem, nemlig: Amtsskolekonsulent Nielsen, Sønderborg, tidligere Divisionschef for Københavns Amts Division.

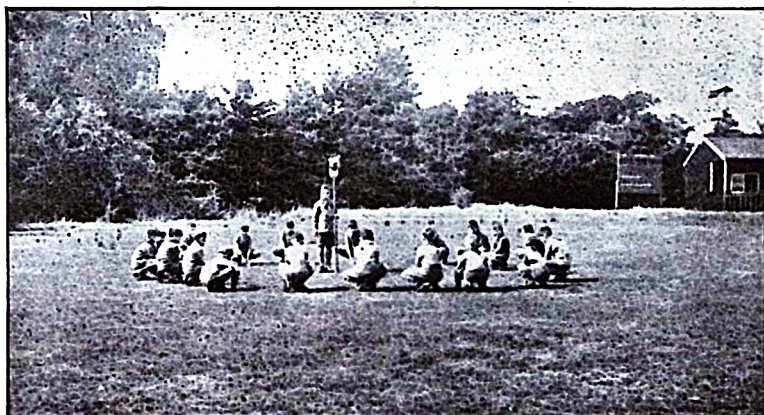
S. V. M. T. Madsen,

Premierløjtnant, Tropsfører.

1. NAKSKOV TROP

Troppen har i November og December arbejdet ihærdigt paa 2. Kl. Prøven, og Resultatet vi kom til blev, at den 13. Januar tog 19 af Troppens Dreng deres Prøve med Glans.

Den 13. Januar fyldte Troppen 5 Aar og i Dagens Anledning var der arrange-

Ulveunger paa Bickley-Hall Kostskole. Inds. af Svend Jensen, Storehedinge.

ret en lille Tropsfest for Spejderne og deres Forældre. Efter et fælles Kaffe-bord opførte to af Troppens Spejdere en hypnotisk Parodi, som gjorde stor Lykke, og til Slut Lejrbaallssange. Festen sluttede med et muntert Bal.

Den 22. Januar fik Troppen dannet et Tropsraad, som bestaar af 9 af Byens Borgere.

Einar Nielsen,
Tropsass.

EN GOD TUR

Vi tre gamle Dreng, Albert, der var Landmand, Esben, Sømand og jeg havde besluttet at tage en Tur paa egen Haand. Det skulde være noget for sig selv, altsaa pakkede vi Klunset paa Cyklerne, kom Vand m. m. paa Lygterne og startede saa Kl. 10 Lørdag Aften ud i den mørke, stormfulde Nat med Kurs V.N.V. i Retning af Vesterhavet, Bovbjerg var Maalet. Men de 5 Mil, der er fra Struer til Bovbjerg, fik vi nu ikke gjort den Aften. Den første Mil gik nogenlunde, naar man fraregner at 2 af vore 3 Lygter gik ud og ikke vilde brænde mere den Aften, og at den gamle, rare Vestenvind havde rullet sig betydelig op i Dagens Anledning.

Naa, vi arbejdede os frem med den enorme Fart af 1 Mil i Timen, og Kl. c. 12½ naaede vi Toppen af Bakken ved Lemvig. Vi havde nu opgivet at naa Bovbjerg denne Aften, og begyndte at se os om efter Lejrplads, men ak! vi kunde ingen se desformodels Mørket, og nu indtraf den bekendte Begivenhed, der hører med til enhver ordentlig Cykeltur, Punkteringen. Det var Alberts Dyr der strejkede. Naa! ud gennem Byen og entre den modsatte Bakke, her fandt vi en dejlig Græsmark bag nogle Træer, altsaa fin Lejrplads. Teltet kom op i en Fart, og vi slangede os i vore Tæpper paa den bare Jord, Lygten blev brugt til Natlampe; Kl. 2 Nat var alt roligt, Lejren sov.

Kl. 6 Morgen. Jeg vaagnede, stak Hovedet ud for dog at se, hvor i Jylland vi befandt os. Resultatet blev: paa en Tørreplads 25 m fra et Hus, 10 m fra Vejen og 500 m fra selve Lemvig. De to blev vækket ekspres, og vi fik Teltet ned og pakket og kom afsted Kl. 6½, før nogen rejste sig. Vi brød os ikke om at møde Ejeren eller Ordenspolitiet. Den syge Cykle viste sig mærkelig nok ikke at fejle noget nu. Vejret var nu godt, høj Himmel, stille Vejr og varmt; in-

den 7 naaede vi Ramme, og forsynede os her med Rundstykker, 5 pr. Mand, og jeg entrede Mejeriet og fik et ¼ kg Smør. Den næste Mil blev tilbagelagt, og lidt før 8 havde vi slaaet Lejr bag den yderste Klitrække lidt Nord for Bovbjerg. Kl. 8½ stod Frokosten paa Jorden. Ristet Skinke, Spejlæg, Rundstykker med Smør, Ost, Honning og The; det fyldte godt i vore slunkne Maver. Næste Punkt paa Dagsordenen var Mor-

Victoria-Monumentet i London.
Inds. af Svend Jensen, Storehedinge.

gensøvn fra 9—12. Derpaa Middag og saa en Spadseretur til Fyret og Brinke-ne samt Besøg paa Hotellet. Kl. 5 brød vi op og naaede Lemvig i pæn Tid; her fik vi en lille Opstrammer i Form af 2 Gange Is samt Lagkage. De 3 Mil herfra til Struer gjorde vi paa 5 Kvarter, en lille Forskel fra Nattens mindre behagelige Arbejde, hvor vi tog tre Timer til samme Tur.

Den punkterede Cykle har været os en Gaade, som endnu ikke er opklaret.

E. G.

ENDNU EN GOD TUR

Den 26. og 27. December 1925 tog 10 Spejdere af Sønderborg Trop ud paa en Tur som strakte sig over ovennævnte to Dage. Turen gik over det skønne Dybbøl, som er ligesaa smukt nu ved Vinter-

tid, naar Sneen dækker Markerne, som om Sommeren, naar alt er grønt. Dybbølmindesmærket troner deroppe paa Bakken tæt ved den gamle Mølle og den store Flagmast, som rejstes ved Genforeningen. Man har en glimrende Udsigt ud over Sønderborg By og viden over til Angel, som er tysk endnu; gaar man længere ud af Vejen, som fører til Graasten, ser man Broager Kirkes to smukke, ranke Spir, som knejser højt i Vejret samt Vemmingbund, som er Maalet for vor Tur. Der har 1. Sønderborg Trop nemlig sit gamle Trophus. Mens jeg skriver dette, sidder min Spejderkammerat og børster sine Tænder i det uendelige, for han har faaet lidt Tandpine ovenpaa Middagsmaden, som bestod af Medisterpølse og Kartoffelsalat samt Budding. Ilden buldrer i Kaminen, og vi har det rigtig gemytlig, mens Vinden piber i Skorstenspiiben, og idet jeg ser ud af Vinduet, opdager jeg nogle Fiskere, som er i Færd med at sætte en Baad i Vandet henne ved Fiskehusene, som ligger et lille Stykke borte. Det har givet Omslag i Vejret i Nat, i Gaar havde vi nemlig en glimrende Frost, og da vi vaagnede i Morges plaskede Regnen paa Ruderne, nu er den imidlertid standset, men Sneen tynder mere og mere ud. Om en Times Tid, naar vi har drukket en Kop The og spist et Par Stykker Mad, gaar Turen igen tilbage til Sønderborg „med Randslen paa Ryggen og Staven i Haand“, idet vi er overbevist om, at vi har haft et Par spøjelige Dage hernede i vort gamle Trophus.

M. & R.

I. SØNDERBORG TROPS ULVEFLOK

Flokken blev som bekendt grundet d. 1. September 1925 og i den Tid den har bestaaet, har den arbejdet sig langsomt fremad; og naar dette kommer i Bladet, har de 16 Ulveunger faaet 1-Stjernen og 3 har faaet 2-Stjernen. I Vinterens Løb har vi gennemgaaet disse Prøver og arbejder paa Kraft paa, at Resten kan faa 2-Stjernen. Vi holder Bandedrørmøde hver Fredag Aften og har Floktur hver anden Søndag. Den 10. Januar deltog vi i Spejderfesten paa Sønderborghus, og den 31. Januar havde vi en Heldags Tur til Trophuset i Vemmingbund, hvor vi havde en lille Terrænæg og øvede i Signalering. Det var Ulveungernes første Tur, hvor de rigtig fik Lov til at vise, hvad de duede til, men

de klarede den brillant og var henrykte over den. Nu er vi begyndt at tegne passive Medlemmer for at faa Penge til at købe Lejrudstyr for og vi haaber at faa det i Orden til Paaskelejren.

God Jagt!

Den gamle Ulv.

1. ØBRO FLOK OG TROP

Ved Trækningen af Lykkesedlerne kom følgende Numre ud:

1 Rejse til Paris, Tur og Retur, 2. Kl. Nr. 621. 1 Rejsekuffert Nr. 176. 1 Kursus til Muller-Instituttet Nr. 504. 1 Kursus til Muller-Instituttet Nr. 979. 1 Kursus til Muller-Instituttet Nr. 598. 1 Kursus til Muller-Instituttet Nr. 434. 1 Kursus til Muller-Instituttet Nr. 408. 1 Sou per paa Hotel Phoenix Nr. 123.

Vinderne kan henvende sig til Flokspører A. Røhlings, Callisensvej 46, Hellerup.

GLENTETROPPE

I December Maaned assisterede vi sammen med Byens andre Drengkorps ved Indsamlingen til Fattige og Syges Jul.

Januar Maaned har været helliget den sidste Afpudsning af 2. Klassesprøven.

En Tropstur i Taage og Regn med Baaltænding af 19 Aspiranter til 2. Kls. Mærket var særlig skrap. Alt var pjaskvaadt, men 16 af de 19 bestod fint. De 3 Dumpekandidater maatte ud 14 Dage efter og saa gik det.

Endvidere har Patruljerne trænet kraftedigt i Underholdning til Troppens Fødselsdag den 31. Januar.

Fødselsdagsfesten blev en virkelig Succes.

Gymnastiksalen var smukt pyntet og Spejdernes Forældre og Venner samt Skolens Lærere var indbudte.

Kl. 7½ gik vi til Kaffebordene, ialt 118 Spejdere og Gæster.

Tropsraadets Formand bød Velkommen og saa blev Dørene slaaet op til en lille improviseret Scene, hvor Troppen — 34 ialt — havde taget Opstilling og nu sang Glentesangen, en lille prægtig Vise, tilegnet Troppen.

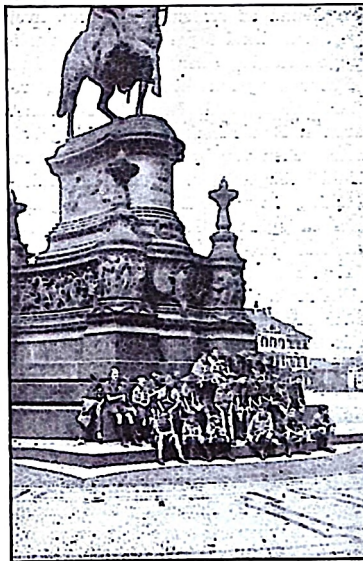
Ved Bordet talte Skolens Rektor, Dr. phil. Christensen, til Spejderne og udtalte Skolens Tak for deres spejdermæssige Optræden Aaret igennem. Med ønsket om at Troppen, der nu har eksisteret 1 Aar, maa virke paa Skolen gennem Generationer, udbragte Rektoren et Leve Glentetroppen.

Tropsfører Lærer Nielsen overbragte en Hilsen fra Bytroppen.

Divisionschefen, Boghandler Rye-Clausen, der var forhindret, sendte Hilsen.

Efter Kaffen fortalte Tropsføreren om Begivenheder i Aarets Løb, særlig Sommerlejren, hvorfra der fremvistes en Serie Lysbilleder.

Festens højtideligste Punkt var Aflæggelse af Spejderløftet. En for en traad-

Danske og tyske Spejdere i Dresden. Inds. af Hans Gueffroy.

te vi frem og aflagde Løftet, og derefter uddelte Tropsføreren de tjente 2. Kl. Mærker til 19 Spejdere.

— Og saa tog Patruljerne fat paa deres Underholdning. 1. Patrulje opførte meget dramatisk „Pater Joseph“. 2. Patrulje sang og illustrerede „En Spejder han er altid glad...“

3. Patrulje viste Skyggebilleder og 4. Patrulje illustrerede: „Malle Brok“.

Alle høstede de stort Bifald for deres Præstationer. 2. Patrulje fik af Dommerkomiteen Prædikatet i „Bedst, mest spejdermæssigt fint forberedt og med faa Midler, mens alle i Patruljen medvirkede“, og derfor fik de en Sølvplade til deres Stander.

En lille Kortslutning midt under Festen forgydede kun Humøret.

Til Slut bragte Købmand Bernth en Tak fra Forældrene til Tropsføreren for hans Arbejde med Drengene.

— Et Leve for vor gamle Skole, og saa sluttede Festen med: Der er et yndigt Land.

Men endnu maa nævnes, at en af Skolens Pigespejdere havde fremstillet en Kopi af Glentelejren paa Langeland, et nydeligt og fint Stykke Arbejde, der skal smykke vort Tropslokale, naar vi en Gang faar det.

Nu er vi efter eet Aar saa vidt, at kun to af 34 mangler 2. Klassesmærket, men „vi skal videre frem!“

o. k.

1. RINGE TROPS SPEJDERFEST

I hele Maaneden havde Troppen arbejdet hen paa denne Fest i Anledning af Troppens toaarige Fødselsdag. Festen indledes med en kort Tale af Købmand Knudsen, der paa Tropsraadets Vegne bød alle velkommen. Derefter holdt Divisionschefen „Rudi“ en glimrende Tale om Spejderbevægelsens Formaal. Efter denne Tale gav 1. Odense Trops Jazz-Band nogle Numre og efter en kort Solosang aflagde Tropsføreren Beretning om Troppens Arbejde i 1925. Da dette var færdigt, sang Ulveungerne „10 smaa Negerbørn“. Der var vældig Jubel i Salen. Derefter lavede Spejderne en smuk Spejderpyramide, medens Resten istemte „Tjickerliker“. De gamle Spejdere sang saa nogle Sange fra Jamboreen og hylkede „The chief“. Efter at Orkesteret atter havde givet et Par Numre begyndte Spejdertableauerne. Først Morgen i Lejr, hvor Flaget gik til Tops, mens Spejderne sang Flagsangen. Derefter Middag i Lejren, hvor 8 Spejdere skrællede Kartofler, mens de sang „Kartoffelsangen“. I det fjerne sang Resten „Grønærter“. Om Aftenen i Lejren gik Flaget igen ned. Aftenens Succes blev absolut Lejrbaalet: alle Lys var slukket, kun et lille Lejrbaal flammede lystigt op. Spejderne sang saavel lystige som alvorlige Sange og sluttede med „Der er et yndigt Land“. Under Lejrbaalet overrakte Købmand Knudsen Spejderne Storm Mortensen og Poul Vind hver en Sølvplade for det udmærkede Arbejde de havde gjort inden for Troppen. Derefter overrakte „Rudi“ Tropsfører Henning Friis Divisionens Fortjenstmønt for det gode Arbejde han har gjort for Spejderbevægelsen i Divisionen i de 8 Aar, han har været Spejder.

I en lille Pause blev der holdt et Forældremøde, der kom til at bestaa af

Købmand Knudsen, Forstander Monrad, Mejeribestyrer Mortensen og Murermeister Christoffersen.

Festen afsluttedes med et Bal. Da vi gik hjem var vi alle enige om at Festen var forløben paa bedste Maade. Efter Opgørelsen viste det sig at Festen havde givet et Overskud paa 102 Kr. og 69 Øre.

Ernst Christoffersen,
Patruljefører.

1. NYBODER TROP

afholdt den 3. December en Tropsfest med Aftenunderholdning og Bal i Haandværkerforeningens Lokaler; Festen forløb godt og gav et saa stort Udbytte til Tropskassen, at vi nu har lejet en Kælder til Tropslokale, og for Tiden har vi travlt med at udstyre og udsmykke „Kahytten“. Vor Jule-good-turn bestod i Salg af Julestjernen og Inddragning af Bøsser til „Ensomme Gamles Værn“. Den 6.—7. Februar laa 7 af Troppens Spejdere i Telt paa vor Grund i Bagsværd i Snestorm og 4 Graders Kulde.

1. MARIBO TROP

Troppens største Drengene har dannet en Patrulje: „Gutterne“, den fungerer udmærket under Føreren Schau's Ledelse.

„Gutterne“ havde deres første week-end Lejr i Maltrupskoven d. 23.—24. Januar. Det hvide Telt stod godt til Sneen. Førermøde hver Tirsdag (andre Førere er velkomne).

Tropsgymnastik hver Fredag. Aktive Spejdere 26.

Osvold Andersen.

1. FREDERIKSBERG TROP

indleder Maanedens Tropsbefaling med følgende opflamrende Ord:

„I Ætlinge af Bjørnens stærke Stammel

Nu er Vinteren snart paa Hæld, og alle Krigerne bjr ruste sig til Sommerens Kampe i de store Skove, og naar Solguden gaar bort bag de høje Bjerge, da samler Stammens Ældste Krigerne for om Raadsilden at tale til Stammens Tarr. Ve den Kriger, som ikke paa ærlig og mandig Vis har hævdet Stammens Ære. Høvdingene har besluttet, at Krigerne skal drage ud, først ved de tusindaarige Ege, senere til de syv Høje, og sidst paa Langfart til Høvdingen Niels Juels gamle Boplads.

„Hawls!“

2. GENTOFTE

Lørdag den 6. Februar afholdt Troppen paa Gentofte Hotel sin aarlige Tropsfest. Aftenunderholdningen, der gik forud for Ballet, havde et meget rigtigt Program: Lejrbaal med Korsang, Sange af Troppens Guitar-Trio, en udmærket Recitation af Asgaardsrejen paa Norsk o. s. v., o. s. v. Derefter en Indianersketch, hvor Troppens smaa Spejdere dansede om Totempælen og tilsidst en Volmersketch, som gjorde stor Lykke paa Grund af sit smukke Motiv, hvor Spejderne kendetegnes som Danmarks „unge Atterdag“, der frejdigt drager ud i Naturen og ikke stænger deres Døre, naar Volmers vilde Jægerskare kommer farende. Baade Indianersketchen og Volmersketchen var bygget over en fantasifuld Drengs Drøm. Efter Aftenunderholdningen var der Bal til Kl. 2, og hele Aftenen spillede Gentofte Rovers' udmærkede Jazz-Band.

Kort før Jul traadte Gentofte Rovers i Tilslutning til Troppen, og fra begge Sider arbejdes der nu ihærdigt paa et godt Samarbejde for Fremtiden. Ligeledes er forhenværende Divisionschef Bonnesen traadt ind i Troppen som Medlem af Tropsraadet.

I det Førerkursus, der i Februar Maaned afholdtes af Københavns Amts og Frederiksborg Amts Divisioner, deltager Troppen med 23 Rovers og 13 Spejdere.

Københavnredningens Teltlejr er under alvorlig Overvejelse. L. I. S.

AF 1. BØGILD-TROPS DAGBOG

25. Jan. havde vi Aarets første Udrykning til Stedalgaard Plantage.

1. Februar opførte Dilettanterne „Vækkeuret“ og den gamle Studenterkomedie „Den trekantede“ for vort eget Publikum.

8. Februar: Besøg af vor „gamle Spejder“ Lærer Holten-Hansen, som efter at være blevet Lærer ved Brande Realskole startede 1. Brande Trop.

18. Februar havde Musik- og Dilettantholdet den aarlige Tur til Ans, hvor vi først gav Musik, hvorefter jeg viste Lysbilleder fra min Rejse til Ægypten m. m. Dilettanterne opførte saa de to Komedier. Der var som sædvanlig stuvende fuldt Hus, og Aftenen sluttede med hyggeligt Samvær.

20. Februar overværede alle Eleverne efter Indbydelse Opførelse af „Kloge Ellen“ og „Generaldirektøren“ i Thorning Forsamlingshus.

23. Februar, Fastelavns Mandag, som forløb programmessigt med Sammenkomst i Gymnastiksalen.

1. Marts havde vi Besøg af en Mængde Mennesker, som overværede den afsluttende Dilettantforestilling.

20. Marts. Musikholdet i Lemming Forsamlingshus og gav Musik for Husmandsforeningen.

29. Marts afholdtes den aarlige Skoleafslutningsfest med Udstilling af Husflid, Tombola og Gymnastikopvisning. — Om Aftenen „Svendegilde“ ved hvilken Lejlighed de to Tropsassistenter fik tildelt Midtjyske Divisions Fortjenestmedalje for godt Spejderarbejde her i Troppen.

9.—10. April. Lejr i Stendalgaard Plantage. Savværket blev beset.

12. April, 1. Paaskedag: Forhinderingsløb over Oustrup-Hauge, bestaaende af Signalering, Nødhjælp, Knobbinding, Slutningsopgave, Kast med Redningsgreb, Spejdergangart, Iagttagelse og Livredning.

2. Paaskedag. Tur til Tange Elektricitetsværk.

19. April. Udrykning med Materiel, Træning til Foraarsturneringen.

22. April spillede Orkestret i Højbjerg.

23. April, St. Georgsdag. Spejderne aflagde Spejderløftet. Ny Tropsstander indviedes med Taler af Tropsraadsmedlemmerne.

7.—8.—9. Maj deltog Troppen i Midtjyske Divisions Turnering i Aarhus, hvilket blev en stor Oplevelse, idet vi opnaaede at vinde Aarets Rævehale i det natlige Forhinderingsløb, et smukt Sølvbæger i „Bedste Optræden“, og en Sølvplade i Lejrbaalsunderholdning.

17. Maj var alle Eleverne paa en god Tur til Himmelbjerget, hvortil vi sejlede fra Silkeborg med M/S „Svanen“.

24. Maj. 14 Spejdere paa 60 km til Randers, hvor vi fik Eftermiddagskaffe i Henry Kelbergs Hjem.

31. Maj. Lejr i vore egne Skove.

5. Juni. Troppens 4 Aars Fødselsdag.

6. Juni. 7 Spejdere paa 80 km til Brejning Kro (Uha)!

15. Juni. Musikholdet i Saustруп for at spille ved en Folkefest.

28. Juni. Tur til Hinge Sp.

8. Juli. Besøg af 12 Spejdere fra Aalborg med deres Fører, Lærer Poul Clausen.

18.—19.—20. Juli. Sommertur til Bøvling—Bovbjerg m. m.

31. Juli. I Lejr ved Hinge Sp.

11. August. 18 Spejdere paa 40 km til Hald.

23. August. I Lejr ved Hinge Sp.

26.—27. September. Musikholdet i Thorning og spille ved Forsamlingshusets Basar.

12. Oktober deltog hele Troppen i Eftenaarsturneringen i Silkeborg.

15. November. Paa Kolonnegvelse med Horsens Kolonne ved Bryrup. Besøg paa Vissinggaard.

19. November. Forevisning af Jamboré-Filmen i Kjellerup.

Tiden op mod Jul var stærkt optaget af Husflid.

Spejderstuen er i Aarets Løb forsynet med adskillige nye Mærkværdigheder og Billeder, deriblandt et smukt Maleri fra Sommerlejren ved Vesterhavet, malet og foræret os af Lærer P. W. Nordov.

Troppen tæller nu 36 Spejdere, hvoraf 6 er 1. Kl., 19 2. Kl. Spejdere, Resten er Rekrutter, som nu til Foraaret skal være med til at erstatte de ældre Spejdere, som skal rejse.

Axel Danneskov.

VALDEMAR SEJRS TROP

har den 10. Januar haft Nytaarsfest i Trops huset med forskellige Smaakonkurrencer. Den 11. Februar afsluttedes et Samariterkursus med Eksamen. En af Byens Læger har undervist Spejderne, en anden Læge samt Divisionschefen var Censorer. 19 Spejdere fik Samaritermærket. Den 14. Februar havde Troppen Fødselsdagsfest. Der sloges Katten af Tønden, derefter fælles Kaffe bord med Taler og Sang. Spejderne dansede derefter til Kl. 12 og efter at have sunget Aftensang traadtes der af.

JENS BANGS TROP

indledte det ny Aar med en Patruljekonkurrence i Spejderidrætter. Af Troppens ni Patruljer deltog de otte.

Den 19. Februar kunde Troppen fejre sin 15 Aars Fødselsdag som Institution. Grundlaget for Troppen blev nemlig allerede lagt i Januar 1910 med Oprettelsen af Patruljen „Væbneren“.

Iøvrigt arbejder Troppen stgt og energisk med Turneringen, Foraarets altoverskyggende Begivenhed for øje. Det gælder jo om at bevare Titlen som „Di-

visionens bedste Trop” — og være den Trop, der bærer Divisionens gamle Stander.

AALBORG ULVEFLOKKE

I Januar Maaned har Aalborg 1. Ulveflok bestaaet et Aar — i April—Maj 1925 oprettedes 2. Flok, og den 1. Jan. 1926 tæller Flokkene tilsammen 46 Ulve.

Alle har taget Ømfodsmærket og skal med det første tage 1. Stjerne. Saa længe Vejret har tilladt det, har Øvelser og Møder været afholdt i de fri. I Vintertiden afholdes Møderne i Skipper Klements Lokale.

Arbejdet er ledet efter „Ulvebogen“, men suppleret med en Del Øvelser og Lege samt Fodbold og Langbold. I Vintertiden er der drevet en Del Husflid — ved Møderne synger man, og der fortælles Historier og trænes til 1. Stjerne.

Flokkene har en Stander, der indvies Fastelavns Mandag, da „Katten“ blev slaet af Tønden, og der er anskaffet et lille Bibliotek.

Til Pinse tager Ulvene i Lejr med Skipper Klements Trop.

P. Cl.

ULVEFLOKKE I NØRREJYDSKE DIVISION

Skive: 20 Ulve.

Struer: 3 Ulve.

Randers: 24 Ulve.

Aalborg: 46 Ulve.

Hobro: 18 Ulve.

Udenfor Divisionen staar Hurup med 7 Ulve, og Flokke er under Start i Thisted og Viborg.

SKIPPER KLEMENTS TROP

Efter Ferien blev Arbejdet i Patruljerne genoptaget, og den 22. August havde 17 Mand en storartet Week-end Tur. Troppen cyklede til Hellevad og gik derfra over Allerup Bakker gennem Endelt Skov til vor gamle Lejrplads „De tavse Mænds Dal“. Klokken 3 Nat var den sidste Patrulje „i Seng“ og for en Gangs Skyld laa vi længe „i Sengen“ Spndag Morgen.

Den 20. September afholdt Troppen en Øvelse med 2. Hobro i Rold Skov. Øvelsen var bygget over den gamle Krønike om Røverridderen Hr. Munk paa Nørlov og Borgens Ødelæggelse af Dronning Margrethes Tropper, der repræsenterede Dronningens Mænd, led et spørge-

Averter
i
»Spejdernes
Magasin«

Køb hos
vore
Annoncører
!!!

Allerbedste Kvalitet
— og dog ikke
dyrere end andre!

**Husk nu
Navnet!**

Tryk paa Midten
af Laaget, og Æsken er aaben!

Vil Du

- 1) bevare Dit Fodtøj længere end hidtil?
- 2) altid gaa med det blankeste Fodtøj?
- 3) undgaa Rifter og Skrammer paa Dine Hænder, naar Du skal aabne Æsken med Skocrème?
- 4) være sikker paa, at det sidste i Æsken er ligesaa brugbart som det første?

Saa forlang altid

TEDDY Skocrème i
»Trylleæskene«

som nu faas i de fleste Kolonial- og Skoetøjforretninger over hele Landet, samt i i Lejr- og Spejderhuset, Norgade 15, Kbh. K., Spejderdepotet, Studiestr. 30-34, Kbh. K., Spejder Munderings Magasinet, Landemærket 3, Kbh. K., L. P. Talleruphuus, K. F. U. M., Gothersgade 115, Kbh. K.,

Henry A. Lorentzens Fabrikker,
København N. — Telf. Central 2394

Fotografi- Rammer

EMIL L. OLSEN
SKINDERGADE 22
TELEFON BYEN 3192

FOTO-ARTIKLER

*Enhver Spejder bør have
et Kamera*

Største Udvalg Gratis Vejledning

A. LYKKEBERG
Østergade 37 Telf. 10769

Til Damme

og Bassiner haves store, meget smukke
Guldflask samt flere Arter billige Koldt-
vandsflask, Særsdelt Akvarieværrelse med
mange sjældne Tropelisk forefindes. —
Stort Udvalg i Kanariehunner til Hæk.
Alt til Fugle- og Fiskepleje føres.
Willumsens Fugle- og Akvariehus
Østerfarimagsgade 45 — Telefon Øbro 2550
Forespørgsler — Svarporto

I Lejren

bør altid benyttes

WOLFF & ARVÉ's

Leverpostei • Kødretter • Fiskeretter

Faas hos alle Købmænd.

Cloëttas Chocolade

*faas overalt
Fineste dansk Fabrikat*

ligt Nederlag ca. 2 km fra Nørhøj. Bag-
efter fælles Kaffebord i Rold Kro, hvor
en af Tropsfjernerne fortalte en Del Træk
af Nørhøjs Historie.

I Oktober havde Troppen en Week-
end-tur paa Cykle. Lørdag Aften cyk-
lede Troppen til Mau ude ved Kattegat.
Søn dag besøgte man Egense Kloster, be-
steg Muldbjergene efter at have kørt
gennem Høstermark Skov, en af Landets
faa Birkeskove. Derfra over Vildmosen
til Kongstedlund, videre til de gamle
Kalkværker i Smidie og derfra over
Lindensborg og Lundby Bakker til Aal-
borg.

Endelig deltog Troppen i en stor Fæl-
lesøvelse med Jens Bangs Trop, Randers
og Hobro i Egnen Sydvest for Hobro i
en hidsig Kamp mellem 120 Amerikanere
og Meksikanere.

Der har været afholdt Tropsmøder
med Foredrag af forskellig Art, Trops-
ture og Øvelser — ca. 12 Mand har ta-
get 40 km Pladen, 10 Mand Førermær-
ket, og i Øjeblikket træner 10 Mand til
Brandmandsmærket.

Patuljefjernerne deltog i Divisionens
2 Dages Kursus her i Aalborg, Rekrut-
terne har taget 2. Kl. Prøven, og den
1. Januar 1926 tæller Troppen 12 1. Kl.
Spejdere, 16 2. Kl. og 1 Rekrut.

Troppen har deltaget i Salg af Høst-
blomst og Julestjernen og Indsamlingen
til Nationalmuseet.

Poul Clausen.

1. SØBORG ULVEFLOK.

Den 1. Juni 1925 stiftedes 1. Sjøborg
Ulveflok, og Søndag den 7. Juni foretog
Ulvene deres første Strejftog ud i Sko-
ven med Frk. Stella Larsen som Flok-
førserske og de første 6 Ulve som ses
paa Billedet Side 14.

Flokken, der i Sommerens Løb har
foretaget mange minderige Ture og Øvel-
ser, er nu naaet op paa 10 Mand, der
alle paa de ugentlige Flokmøder træner
meget kraftigt til Stjerneprøverne, og
med Længsel venter paa Sommerens
Kampe mod andre Ulveflokke. *This.*

STANDEREN.

I gamle Dage drog Romerne frem un-
der Ørnestanderen. Det var en Stang
med et Ørnebillede foroven, og dette
skulde tilkendegive det store Romerriges
Hær; hvor den var, der var Romerne.

Senere blev dette Kendetegn optaget
af andre, og i Middelalderen findes den

som en Hellebard, en Lanse el. l., hvor-
til der er fæstet et Flag enten med Rigs-
vaabenet eller med Rigets Farver.

Her i vort eget Lands Historie ken-
der vi fra Billeder, at vore Hærafdelin-
ger havde en Estandard med et Flag,
og efter at Dannebrog var blevet Dan-
marks Samlingsmærke, fik de forskel-
lige Afdelinger deres forskellige Faner
eller Flag, men fælles for dem alle var,
at de i det ene Hjørne havde det hvide
Kors paa den røde Bund, for at tilkende-
give, at det var en dansk Hærafdeling.

Dette var den rent historiske Side af
det, men naar vi nu tænker paa, hvad
der ligger bagved denne Tilkendegivelse
af Nationaliteten, saa er det jo i første
Instans Kammeratskabet.

Naar Romeren under Ørнемærket el-
ler Korsfareren under sin Estandard i
Kampens Hede havde fjernet sig fra sin
Afdeling, saa vilde blot Synet af Sam-
lingsmærket være nok til at lade ham
vide, at der stod Kammeraterne.

Nationalitetsflaget har jo udvidet
Rammerne, det er ikke det snævre Be-
greb Kammerater, det er blevet Lands-
mænd, men jeg kan forsikre alle om, at
har man ude i det fremmede i lang Tid
ikke set Dannebrog, og ser man det saa
en Dag igen, da ved man, hvad det be-
tyder for os Danske.

Vi har indenfor Spejderbevægelsen
taget Skikken op at have Standere, Stan-
deren er Troppens Samlingsmærke, men
er det ikke Kammeratskabet, der skæ-
ber Troppen, og derfor betyder Stande-
ren det synlige Tegn paa dette Hold's
Kammeratskab.

Ude i de fremmede Havne bruger Of-
ficiererne at aflægge Faneeden, de svær-
ger Troskab, saalænge de kæmper under
den Fane, svigter de, bliver de skudt
ned som lumpne Forrædere.

Naar Troppen har en Stander, saa
skal du holde den i Ære, du maa ikke
svigte den, for husk: Saalænge du gør
din Pligt mod den, saalænge skal dine
Kammerater staa Last og Brast med
dig i Kammeratskabet.

Hold Standeren — Kammeratskabet i
Ære.

**Støt vore
Annoncører**

HVAD SKAL JEG SAA SIGE —!

Moderen har sagt til sin lille Dreng, at hvis det ringer og det er en Mand, der spørger efter hende, skal han bare sige, hun ikke var hjemme.

Det ringer. Drengen gaar ud og lukker op.

„Er din Mor hjemme, min lille Ven,“ spørger han.

„Nej,“ svarer Drengen.

„Hvornaar tror du, hun kommer hjem?“

„Mor, nu spørger Manden, hvornaar du kommer hjem. Hvad skal jeg saa sige.“

EN TYVEHISTORIE.

Jeg var bleven Detektiv, og mit første Arbejde bestod i at fange den berømte Mestertyv N. P. En Dag jeg gik paa Gaden, fik jeg Øje paa ham. Jeg gik over til ham og sagde: Du er anholdt, min Ven.“ Han gik roligt med hen ad Vejen, til vi kom til en Bagerforretning.

„Maa jeg gaa ned og købe en Kage?“ spurgte han.

„Ja, det kan du godt, men jeg venter her udenfor,“ sagde jeg.

Jeg ventede en halv Time, men der kom ingen Tyv. Saa gik jeg ind i Forretningen og spurgte efter ham. Damen forklarede, at han var gaaet ud af Bagdøren. Det var kedeligt, tænkte jeg, men jeg finder ham nok igen.

En Uge efter saa jeg ham atter. Jeg gik over til ham, tog ham i Nakken og sagde: „Denne Gang slipper Du ikke, min Ven.“ Vi gik hen ad Vejen, til vi kom til Bagerforretningen.

„Denne Gang nytter det vel ikke, jeg spørger, om jeg maa købe en Kage,“ spurgte han.

„Hov, hov,“ sagde jeg. „Nej, min fine Ven. Nu venter du her, mens jeg gaar ind og køber Kagen.“ Han skal ikke løbe ud af Bagdøren denne Gang, tænkte jeg, men da jeg kom ud, var han væk. Jeg ærgrede mig over mit mislykkede Forsøg, men saa fik jeg en Idé. Jeg spogte efter ham alle vegne, og 14 Dage efter fandt jeg ham. Jeg anholdt ham, og vi gik hen ad Vejen. Da vi kom til Bagerforretningen, sagde jeg overstrømmende elskværdigt: „Skal du ikke have en Kage, du maa gerne gaa ind og købe en.“

Han stirrede først lidt paa mig, og saa gik han ind i Forretningen.

Nu kommer

„Flemming“ igen!

Nyt Oplag. 25.000 Ekspl.

Kr. 2.50 hf. Kr. 3.50 kt.

15. Marts.

Danske Drenge Forlag.

„Saa du tror, du kan komme ud ad Bagdøren, min Ven,“ tænkte jeg, og saa listede jeg mig ind til Bagdøren. Jeg ventede og ventede og gik omsider ind i Forretningen.

„Han er rigtigt nok gaaet ud af Døren for længe siden,“ forklarede den unge Dame mig. Saa opgav jeg at være Detektiv.

Lillebror.

RETTELSE.

Det beror paa en Fejltagelse, naar vi i sidste Nr. meddelte, at Grosserer J. E. Rasmussen var fratraadt som Divisionschef for Fyens Division. Divisionen har to Chefer: en raadgivende (Grosserer Rasmussen) og en administrerende (Rud. Lundbeck.)

FOTOGRAFI-BYTNING.

De af jer, der kunde have Lyst til at bytte danske Spejder-Fotografier med tyske, kan skrive til

Hans Gueffroy,

Leipzig,

Lütznerstrasse 2 A.

TROPSBLADE.

De, der venligt tilsender Redaktionen deres Tropblade, bedes samtidig sende særskilte Smaastykker om Troppens Liv — beregnet for „Spejdernes Magasin“.

Dansk Spadserefodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange danske Varer. Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske. Se altid efter, at Æskerne bærer „Dansk Arbejde“s Mærke.

Foreningen af Kbhvns Skotøjfabrikanter

Dansk Selskabsfodtøj

Dansk Hjemmefodtøj

JÆVN

Kolynos's jævne Konstans renser Tænderne virkningsfuldt, uden at skabe eller ridse. Der er ikke anvendt slibende Substanser for at give Tænderne kunstlig Hvidhed.

Brug den paa en tør Børste

KOLYNOS
TANDPASTA

Forlang udtrykkelig

ASP
CYKLE-
LYS.

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cyklelys der findes

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Rind
naar De kober Sæbe
Dette morsomme lille Mærke er
Garantien for, at De faar den
rigtige

Worning & Petersens
Xeroformsæbe

Overalt — over alt!

Fører-Problemet.

Nej se, lille Per,
saa nu er du Spejder.
Fortæl mig lidt mer
om Krige og Fejder!
Om Søndagen ta'r vi en Tur ud at
vandre,
saa er vi Mongoler, og Tyrker de andre,
og saa skal du se, hvor vi klør vore
Fjender;
og det er nu morderlig sjældent, det
hænder,
at vi faar Klø!
Vi maser dem altid til Pærevælling,
selv de, der kommer og g'r os en Mel-
ding,
faar ogsaa Klø!
Ja, det var jo skrap.
Men hvad g'r I siden?
I faar dog, vel skabt
Idyl efter Striden?
Ja, bagefter raaber vi Hurra for Fjen-
den,
dog kun, hvis de g'r os et Hurra for-
inden.
Vi vinder saa tidt, for vi har en Metode
med Sejlgarn i Armbind, saa bl'r de
saa gode,
se, det er smart!
Vi slutter som Regel ved et Traktørsted
med Kaffe og Kager, maaske Likør med,
det er saa rart!
Saa viåt jeg har hørt,
har I ogsaa Møder,
hvor Strenge bl'r rørt,
saa Sindene gløder!
Ih, det kan du tro, og saa har vi Bal-
lade;
vor Tropsfører skraaler omtrent som en
Skade,
tit ser vi vort Snit til at lukke ham ude,
i Gaar hos vor Nabo vi balred' en Rude
og gik paa Rov.
Hans Henrik kan staa paa Hænder mod
Døren,
og Adolf kan snakke omtrent som Søren,

det er saa sjov!
Det er det vel, — naa.
Men nu jeres Lejre?
Der vinder I saa
jeres Spejder sejre?
Ja, der er der alle Slags Sportskonkur-
rencer,
og vi har nu altid de bedste Chancer,
for vi er saa mange, og vi har jo Rovers,
et Aar eller to kan de nok faa tilovers
i vort Favør!
Saa driver man rundt fra Morgen til
Aften
og prøver at hugge af Hindbærssaften,
hvis man da tør!
Jeg tænker mig dog,
I saa Idealet,
som Løfte og Lov
har tydeligt malet!
.....

Ja, Onkel har Ret. Der er noget vi
savner,
vi ser ikke Maalet, det Sted, hvor vi
havner.
Min Lov er en Remse, mit Løfte jeg
sviger,
jeg ser mig beskæmmet af dem, der higer

Af C. B. Jacobsen.

mod Løftets Maal!
Aa I, som kun kendte at grine, pjatte,
I kunde ej Stemningens Størhed fatte
ved Lejrens Baal!
Nej, Per, det er netop Sagen,
I føler ej Idealernes Dragen.
I melder jer til som de raske Dreng,
der Skolens og Hjemmenes Twang vil
sprænge —
vil ud, vil ud i den fri Natur,
i Kløfter og Hulveje ligge paa Lur,
vil kæmpe og træne de unge Kræfter,
vil slaa et Slag, saa det dundrer efter,
— og Per, det er Ret!
Den Fejl, der begaas, ligger andre
Steder,
I spørger naturligvis jeres Glæder,
som Dreng har gjort fra Arilds Tid,
I spørger, og jeres Instinkt kræver —
Strid!
Nej, den der fejler er jeres Fører,
der uden Omtanke roligt kører
ud ad den første, den bedste Vej;
der slet intet kender til Spejderaanden,
der gerne ser det lidt hurtigt fra Haan-
den:
tror, at Drengesind kun kræver Leg!
Aa ja, man ser, at saa meget er
strandet
paa Virkelighedens uskaansomme Skær;
eet er Teori, men Praksis et andet,
det ses alt for ofte paa Spejdernes Færd.
Men Per, du fatter vel næppe min
Mening,
og dog, naar du selv bliver Fører en
Gang,
saa ved du, at „Idræt og Aand“ i For-
ening
er Arbejdsanfaren, du kender dens
Klang,
du ved, paa din Arbejdsplan staar der
foroven:
„Husk! Spejderløftet og Spejderloven“!

Bang!!

ØNSKER DE

et solidt og holdbart Stykke

Tinarbejde

Forlang hos Deres Guldsmed

W. Greens Fabrikat

eller ring til Telefon 8548 & 14748

Nyhed!

Nyhed!

CHOCOLADE

Heinr. Jessen

Fin kraftig velsmagende

Spejder Chocolate

med Original Billede
af Spejderliv i 50 Variationer
pr. Kage 25 og 50 Øre.

C. V. STEENSTRUP

Knabrostræde 12

København K.

Telefon: Central 4554

Telegram-Adr.: „Apollyro“

Stort Lager haves altid af

alle Musik-Instrumenter

for Spejder-Orkestre

Reparationer udføres

BJØRNELADER

Er det sandt, at Bjørnelader-Saalerholder 3 Gangesaa længe som andre? — Ja! Sjældent er et saa overbevisende praktisk Blevs blevet fort, som da Journalist Strange Arnfast sidste Efteraar vandrede paa et eneste Par Bjørnelader-Saaler lige til Rom fra Roskilde — over Leipzig, München, Innsbruck, Venedig og Florens — og tilbage fra Rom over Genua, Mentona til Nizza.

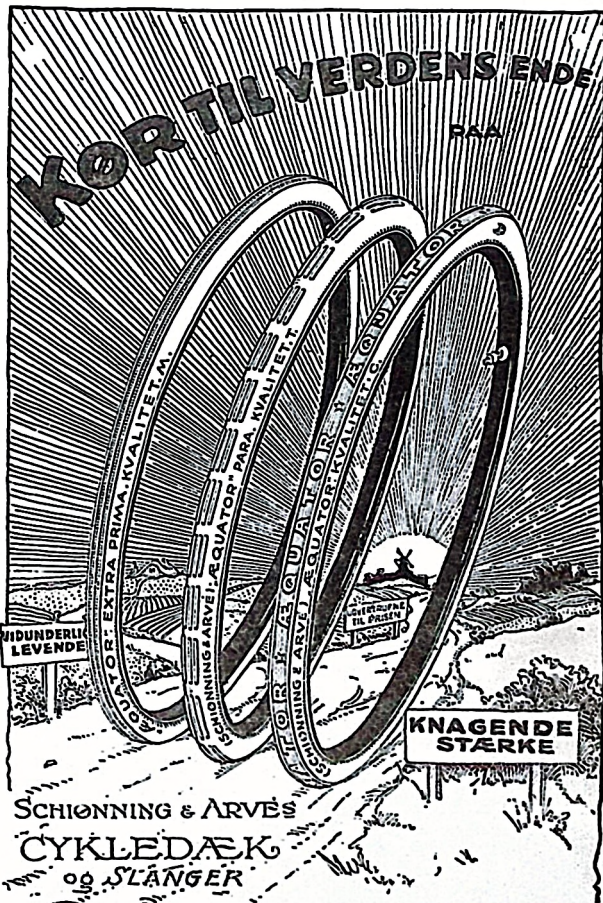
Paa denne Tur, der varede 3 Maanedre, blev hans Pas påtegnet af Byernes Myndigheder lige fra Politiudmægtig Skjern i Roskilde til Premierminister Mussolini i Rom. Forst paa Tilbageturen udenfor Nizza

viste der sig et lille Hul midt under den ene Fod — Mellem-saalerne var stadig ganske ubeskadigede.

Dette vil sige følgende: Saalerne havde holdt 3.300 km. — Skridtmilieren viste, at Arnfast havde gaaet 4.218,425 Skridt — almindelige Saaler vilde knapt kunne vare en Trediedel af denne Tur. Dette var saa at sige et Forsøg „I Marken“.

Rent videnskabeligt er det samme Blevs fort af seiro Stats-provanssalten, der efter en Prøve med en særligt konstrueret „Slidprøve-Maskine“ har attesteret, at et Par Bjørnelader-Saaler taaer tre Gange saa meget som de almindelige.

412 Cretedorf-fabrikten, Jørgen Wieler, Roskilde.

Spejder
Maga-

Landemærket 3

Munderings
sinet.

Landemærket 3

Med Pristallet
kom Prisfaldet!

Hasselbalchs
Prisnedsættelse

er den mest omfat-
tende, den mest
radikale!

Alle Hasselbalchs Drengébøger
er nedsat til 1½ Krone.